

Magazine on *Low External Input Sustainable Agriculture*
Compilation of selected translated articles into *Tamil*

லீசா இந்தியா
தமிழ் சிறப்பிதழ்

லீசா இந்தியா தமிழ் சிறப்பிதழ்

This issue in Tamil is a translated version of LEISA India magazine. This includes selected articles from LEISA India, originally published in English.

Address : AME Foundation
No. 204, 100 Feet Ring Road,
3rd Phase, Banashankari 2nd Block, 3rd Stage,
Bangalore - 560 085, India

Tel: +91-080- 2669 9512, +91-080- 2669 9522

Fax: +91-080- 2669 9410

E-mail: leisaindia@yahoo.co.in

LEISA India

Chief Editor : K.V.S. Prasad

Managing Editor : T.M. Radha

Translated by

Suresh Kanna. K

Translation coordination

Veena Markande

Administration

Rukmini G. G.

Design and Layout

M.S. Vasanth Christopher

Printing

L.S. Graphic Prints, Chennai

Cover photo

Women display the seed diversity

Photo credit: FSA

Different editions

- **Regional Editions**
Telugu, Hindi, Kannada, Marathi, Punjabi and Oriya
- **Farming Matters**
The Global edition in English
- **LEISA Revista de Agroecologia**
The Latin American edition in Spanish
- **LEISA India**
The Indian edition in English
- **AGRIDAPE**
The West African edition in French
- **Agriculturas, Experiencias em Agroecologia**
The Brazilian edition in Portuguese

The editors have taken every care to ensure that the contents of this magazine are as accurate as possible. The authors have ultimate responsibility, however, for the content of individual articles.

The editors encourage readers to photocopy and circulate magazine articles.

Supported by MISEREOR,
Published by AME Foundation

லீசா என்பது குறைந்த வெளியீடு பொருள் மற்றும் நிலைத்த வேளாண்மை என்பதன் சுருக்கமாகும். சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த வழிகளில் உற்பத்தியையும், வருமானத்தையும் பெருக்க விரும்பும் உழவர்களுக்கு தொழிநுட்ப மற்றும் சமூக ரீதியிலான வாய்ப்புகளை உள்ளடக்கியதாகும். லீசா என்பது உள்ளூர் வள ஆதாரங்கள் மற்றும் இயற்கையின் போக்குகளை அளவுடன் பயன்படுத்தி தேவைப்படும் போது பாதுகாப்பான அளவு வெளியீடு பொருட்களை திறன் படகையாள்வதாகும். லீசா என்பது ஆண் மற்றும் பெண் உழவர்களை, அந்த சமூகத்தை சுயபலம் மிக்கவர்களாகவும், சக்தி மிக்கவர்களாகவும் மாற்றி அதன்மூலம் அவர்களின் எதிர்காலத்தை தங்கள் சொந்த அறிவு, திறமை,மதிப்பீடு, கலாச்சாரம் மற்றும் அமைப்புகளை அமைக்க உதவுவதாகும். லீசா என்பது மாறிவரும் சூழல்கள் மற்றும் தேவைகளுக்கு ஏற்ப உழவர்கள் மற்றும் இதர பங்குதாரர்களின் திறமைகள், பங்கேற்பு அணுகுமுறைகள் மூலம் பலப்படுத்துவதாகும். லீசா என்பது பாரம்பரிய அறிவையும், அறிவியல் பூர்வமான அறிவையும் இணைத்து அதன்மூலம் கொள்கை உருவாக்கத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு சாதகமான சூழலை உருவாக்குவதாகும். லீசா என்பது ஒரு கருத்து, ஒரு அணுகுமுறை மற்றும் விவேகமான செய்தி.

மிசெளரியர் என்பது வளர்ச்சி ஒத்துழைப்பிற்காக, ஜெர்மனி நாட்டில் உள்ள கத்தோலிக்க பாத்திரியார்களால் 1958 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட ஓர் நிறுவனமாகும். மிசெளரியர் கடந்த 50 வருடங்களுக்கும் மேலாக ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் ஏழ்மை ஒழிப்பதற்கான போராட்டத்தில் தன்னை அர்பணித்து பணியாற்றி வருகிறது. மதம், நாகரீகம், பாலினம் என்ற எந்த வேறுபாடில்லாமல் மனித குலத்தின் தேவைக்கு தனது உதவியை அளித்து வருகிறது.

ஏழை மற்றும் பின்தங்கிய மக்கள், தாங்களாக துவக்கும் எந்த ஒரு முயற்சிக்கும் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று நம்புகிறது. உள்ளூர் கூட்டாளிகளுடன், குறிப்பாக கிருத்துவ கோயில்களோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்கள், அரசு சாரா நிறுவனங்கள், சமூக இயக்கங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றோடு இணைந்து பணியாற்றுவதை விரும்புகிறது. பயனாளிகளோடு இணைந்து, அதன் கூட்டாளிகள் உள்ளூர் வள மேம்பாட்டு முறைகளில் உதவியும், திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியும் வருகின்றனர். இவ்வழியாகவே, மிசெளரியர் தனது கூட்டாளிகளுடன் இணைந்து தொடர்ச்சியாக மாறிவரும் சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. www.misereor.de; www.misereor.org

ஏ.எம்.இ பவுண்டேஷன் குறைந்த வெளியீடு பொருள் மூலம் இயற்கை வள ஆதாரங்கள் மேலாண்மைக்காக பாரம்பரிய அறிவையும், புதிய கண்டுபிடிப்பு தொழிநுட்பங்களையும் ஒன்றிணைத்து நிலைத்த வாழ்வாதாரப் பணிகளை பெருக்குவதில் ஈடுபட்டு வருகிறது. ஏ.எம்.இ பவுண்டேஷன் வேளாண்மையில் மாற்றுக்களையும், அறிவையும் பெருக்குவதிலும், பயிற்சிகள் அளிப்பதிலும், வளர்ச்சி பணிகளில் ஈடுபட்டு வரும் நிறுவனங்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதிலும், அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்கும், தக்காண பீடபூமி பகுதிகளில் சிறு குறு உழவர்கள் மத்தியில் பணியாற்றி வருகிறது.

ஏ.எம்.இ நிறுவனம் ஆர்வமுள்ள விவசாயக் குழுக்களுடன் பல கிராமங்களில் மாற்று விவசாய முறைகளை பெருக்கவும், நடைமுறைப்படுத்தவும் பணி செய்து வருகிறது. இந்த பகுதிகள் இயற்கை வேளாண் முறைகளை கொண்டுவர முயற்சிக்கும் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தி கொண்டு வரும் தன்னார்வக் குழுக்கள் மற்றும் கூட்டமைப்புகளுக்கு கற்றுக்கொள்ளும் இடங்களாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. www.amefound.org

அறக்கட்டளையின் அறங்காவலர்கள்:

திரு. சிரஞ்ஜீவ் சிங், IAS - தலைவர்

முனைவர். வித்தல் ராஜன் - உறுப்பினர்

முனைவர். எம். மஹாதேவப்பா - உறுப்பினர்

முனைவர். என்.ஜி. ஹெக்-டே - உறுப்பினர்

முனைவர். டி.எம். தியாகராஜன் - உறுப்பினர்

பேராசிரியர். வி. வீரபத்திரையா - உறுப்பினர்

திரு. பி.கே. சிவராம் - பொருளாளர்

முனைவர். ஏ. ராஜன்னா - உறுப்பினர்

முனைவர். வெங்கடேஷ் தகத் - உறுப்பினர்

முனைவர். ச்மிதா ப்ரேம்சந்தர் - உறுப்பினர்

திரு. கே.வி.எஸ். பிரசாத் - செயல் இயக்குனர்

திரு. அசோக் சாட்டர்ஜி - உறுப்பினர்

4 பயிர் பல்லுயிர் பெருக்கத்தை புதுப்பிப்பதும், உணவு இறையாண்மையை உயிர்ப்பித்தலும்

பிரசாந்த் மொகந்தி மற்றும் கண்ணா கே. சிரிபுரபு

9 உணவு இறையாண்மையை நோக்கி தற்சார்பிற்கான பாதை

குலசுவாமி ஜகன்நாத் ஜெனா

12 உள்ளூர் விதைகளை பெறுவதற்கான வழிமுறைகளை கட்டமைப்பதன் மூலம் உணவு இறையாண்மையை அடைதல்

லிலேஷ் என். சவான், ஹரிஷ்வர் பி. மகாரி மற்றும் சுதிர் எம். வாக்கே

17 உணவு இறையாண்மைக்கான எதிர்ப்பு சக்தி கொண்ட விதைகள்

உணவு இறையாண்மைக்கான இந்திய கூட்டமைப்பு

அன்பார்ந்த வாசகர்களே,

வேளாண் வணிகம் நமது உணவு முறைகளை வேகமாக கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரும் வேளையில், ஒரு காலத்தில் வேளாண் உயிர்ச்சூழலோடு கூடிய உணவு பயிர்கள் பயிரிடப்பட்ட நிலங்கள் இன்று ஓரினப் பணப்பயிர் சாகுபடிக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. உயிரினப் பன்மயத்தை மீட்டெடுப்பதிலும், சுய சார்பு மற்றும் உணவு இறையாண்மையை மீட்டும் அடைவதற்கு வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள பல்வேறு நிறுவனங்கள் சமூகங்களுக்கு உதவி வருகின்றன. இந்த இதழானது அப்படிப்பட்ட சில அனுபவங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது.

ஓடிசாவின் பாரம்பரிய குடியா கோண்ட் சமூகம் சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக கொண்ட கலப்புப் பயிர் வேளாண் முறையில் சிறந்த அறிவையும், அனுபவங்களையும் கொண்டுள்ளது. அரசு சாரா நிறுவனமான நிர்மான் அமைப்பின் முயற்சியால் இந்த சமூகங்கள் சமூக விதை வங்கிகள் மற்றும் கலாச்சார விதை திருவிழாக்களை மீட்டெடுத்துள்ளன. அதே போல ஓடிசாவின் ராயக்கட்டா மற்றும் காளாஹண்டி மாவட்டங்களில் உள்ள பழங்குடியின விவசாயிகள் தங்களின் பண்ணையிலும், உணவுத் தட்டிலும் உயிரினப் பன்மயத்தை வேளாண் உயிர்ச்சூழல் உணவு உற்பத்தி மாதிரிகளை கடைபிடிப்பதன் வாயிலாக மீட்டெடுத்துள்ளனர்.

உயிரினப் பன்மயத்தின் முக்கியத்துவத்தை அது கொடுக்கும் உணவு உத்திரவாதம், வாழ்வாதாரத்திற்கான உத்திரவாதம் மற்றும் சிறு விவசாயிகளுக்கு வேளாண்மையில் ஆபத்துக்களை குறைப்பது போன்றவற்றை உணர்ந்ததன் காரணமாக, பயாப் என்ற அரசு சாரா நிறுவனம் துவக்கிய சமூகங்கள் முன்னெடுத்த பாதுகாப்பு மற்றும் மேலாண்மை முயற்சிகள், பழங்குடியின மக்களின் உணவு கலாச்சாரத்தை மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் 14 பின்தங்கிய கிராமங்களில் மீட்டெடுக்க முடிந்தது. இந்த கூட்டமைப்பின் உறுப்பினர்கள் உணவு இறையாண்மைக்கான தொலைநோக்குப் பார்வையை உறுதிப்படுத்த பல்வேறு கூட்டு அணுகுமுறைகளை உருவாக்கியுள்ளனர்.

இந்த இதழை படிக்கும் போது நீங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவீர்கள் என நாங்கள் நம்புகிறோம். உங்களின் தொடர்ச்சியான கருத்துப் பகிர்வுகளை நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். தங்கள் விவசாய நண்பர்கள் யாருக்கேனும் இந்த இதழை படிக்க வேண்டும் என தாங்கள் விரும்பினால், எங்களுக்கு அவர்களின் முழு முகவரியை அனுப்பி வைக்கவும். அவர்களுக்கு இந்த இதழை அனுப்பி வைப்பதில் நாங்கள் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

ஆசிரியர்

4 பயிர் பல்லுயிர் பெருக்கத்தை புதுப்பிப்பதும், உணவு இறையாண்மையை உயிர்ப்பித்தலும்

பிரசாந்த் மொகந்தி மற்றும் கண்ணா கே. சிரிபுரபு

ஓடிசாவில் உள்ள குடியா கோண்ட் பழங்குடி சமூகம், சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக கொண்ட கலப்புப்பயிர் வேளாண் சாகுபடி முறையில் நல்ல அறிவையும், அனுபவத்தையும் பெற்றுள்ளனர். சமூக அளவிலான விதை வங்கிகளையும், கலாச்சார விதை திருவிழாக்களை புதுப்பிப்பதன் வாயிலாக இந்த பழங்குடியின சமூகங்கள் தாங்கள் இழந்த உணவு பல்வகைத்தன்மையையும், இறையாண்மையையும் மீட்டெடுத்துள்ளனர்.

9 உணவு இறையாண்மையை நோக்கி தற்சார்பிற்கான பாதை

குலசுவாமி ஜகன்நாத் ஜெனா

ஓடிசா மாநிலத்தின் ராயகடா மற்றும் காளாஹண்டி மாவட்டங்களில் உள்ள பழங்குடியின விவசாயிகள், உணவு உற்பத்தியில் வேளாண் உயிர்ச்சூழல் மாதிரிகளை கடைபிடிப்பதன் வாயிலாக தங்களின் நிலங்களிலும், உணவுத் தட்டிலும் உயிரினப் பன்மயத்தை பெருக்கி வருகின்றனர். தங்களின் சொந்த உணவு முறைகளை வகுத்ததன் மூலம் அவர்கள் தற்சார்பு பாதையில் பயணிக்கின்றனர்.

பயிர் பல்லுயிர் பெருக்கத்தை புதுப்பிப்பதும், உணவு இறையாண்மையை உயிர்ப்பித்தலும்

பிரசாந்த் மொகந்தி மற்றும் கண்ணா கே. சிரிபுரபு

ஒடிசாவில் உள்ள குடியா கோண்ட் பழங்குடி சமூகம், சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக கொண்ட கலப்புப்பயிர் வேளாண் சாகுபடி முறையில் நல்ல அறிவையும், அனுபவத்தையும் பெற்றுள்ளனர். சமூக அளவிலான விதை வங்கிகளையும், கலாச்சார விதை திருவிழாக்களை புதுப்பிப்பதன் வாயிலாக இந்த பழங்குடியின சமூகங்கள் தாங்கள் இழந்த உணவு பல்வகைத்தன்மையையும், இறையாண்மையையும் மீட்டெடுத்துள்ளனர்.

கடந்த சில பத்தாண்டுகளுக்கு முன் இந்தியாவில் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள ஒடிசா மாநிலத்தின் கந்தமால் மாவட்டத்தில் உள்ள குடியா கோண்ட் பழங்குடியின சமூகம் தங்களின் ஒரே பகுதி நிலத்தில் குறைந்தபட்சம் 40-50 வகையான பல்வேறு பயிர்களை பயிரிட்டு வந்தனர். இருப்பினும், பசுமைப் புரட்சிக்குப் பின் நிலைமை முற்றிலும் மாறிவிட்டது. பசுமைப் புரட்சியின் தொழில்நுட்பங்களையும், அதிக விளைச்சல் தரும் ஓரினச் சாகுபடி முறைகளுக்கு மானிய உதவிகளை பெருமளவில் அளித்ததன் காரணமாக, அவை பாரம்பரியமாக பயிரிடப்பட்டுவந்த கலப்பு பயிர் சாகுபடி முறைகளான - சிறுதானியங்கள்-சோளம் - பயறுவகைகள் - கிழங்கு வகைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டன. 2011 ஆம் ஆண்டில் குடியா கோண்ட் பழங்குடியின சமூகம் பயிரிட்டுவந்த கலப்பு பயிர் சாகுபடி வகைகள் 12-13 ஆன குறைந்து

விட்டது. மேலும் குடியா கோண்ட் பழங்குடியின சமூகம் உயர் விளைச்சல் தரும் ஓரினச் சாகுபடி முறைகள் மற்றும் அது தொடர்பான வேளாண் முறைகளை பயன்படுத்தும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர். பயிர் வகைகளின் பல்வகைத்தன்மை குறைந்ததன் காரணமாக ஒவ்வொரு மக்களும் எடுத்துக்கொள்ளும் முக்கியமாக ஊட்டச்சத்துக்களும் பெருமளவில் குறையத் தொடங்கியது.

நிர்மான் என்னும் அரசு சாரா தொண்டு நிறுவனம் கந்தமால் மாவட்டத்தில் உள்ள பழங்குடியின சமூகத்தினரோடு சேர்ந்து அந்த பகுதியில் அவர்கள் இழந்த பயிர் பல்வகைமையை மீட்டெடுக்கவும், பெண்கள் வேளாண்மையில் அங்கீகாரத்தை பெறுவதற்கும் உதவும் வகையில் தனது பணிகளை தொடங்கியது.

குடியா கோண்ட் சமூகம் சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக கொண்ட வேளாண் முறைகளில் சிறந்த அறிவை பெற்றுள்ளனர்.

திருமதி. யசோதா மஹியும் அவரது கணவர் திரு. அசோக் மஹியும் கந்தமால் மாவட்டத்தில் உள்ள தும்மிடிபண்டா வட்டத்தில் உள்ள டுபி கிராமத்தை சேர்ந்தவர்கள். திருமதி. மஹி அந்த கிராம பஞ்சாயத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வார்டு உறுப்பினர். இவர்களின் குடும்பத்திற்கு சொந்தமாக 3 ஏக்கர் நிலம் உள்ளது. அதில் முக்கிய பயிர்களாக பாரம்பரிய சிறுதானியங்கள், நெல், பயறு வகைகள், கிழங்குகள் மற்றும் எண்ணெய் வித்துப்பயிர்கள் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. மலைச் சரிவுப் பகுதிகளுக்கு மத்தியில் இந்த குடும்பம் மாறி மாறி இடம் பெயர்ந்து மாற்று வேளாண்மையை செய்து வருகின்றனர். கூடுதலாக, இந்த குடும்பம் பயிரிடப்படாத மரவேலைக்கு பயன்படாத வன பொருட்களான காட்டு கிழங்குகள், காளான்கள், உண்ணக்கூடிய இலைகள் மற்றும் கனிகளை சேகரித்து வருகின்றனர். வனத்துறையின் கட்டுப்பாடுகள் காரணமாகவும், தாறுமாறாக பெய்துவரும் பருவ மழையின் காரணமாகவும், மாறி மாறி இடம் பெயர்ந்து மேற்கொள்ளும் வேளாண் முறை ஒழிக்கப்பட்டு, பயிர் பன்மயத்தன்மையும் குறைந்து, அதன் விளைவாக குடும்பத்தின் வேளாண் உற்பத்தி குறைந்து, பாரம்பரிய விதை வகைகளை இழக்கும் நிலை இருந்தது.

2012 நிர்மாண் நிறுவனத்தின் வாயிலாக திருமதி. மஹி குடும்பம் இடம் மாறி மாறி மேற்கொள்ளும் வேளாண்மையை திரும்ப ஆரம்பித்தது. படிப்படியாக பயிர் மற்றும் விதை பன்மயம் அதிகரித்தது. திருமதி. மஹி குடும்பம் பயிரிட்ட சிறுதானியங்களின் வகைகள் 7 லிருந்து 25 ஆகவும், எண்ணெய் வித்துக்கள் 2 லிருந்து 7 ஆகவும், பயறு வகைகள் 5 லிருந்து 12 ஆகவும் உயர்ந்தது.

திருமதி. மஹி பருவநிலை மாற்றங்களில் இருந்து பயிரை காப்பதற்காக பயிர் விதைப்பு நேரத்தை எப்படி சீரமைப்பது

என்பதை கற்றுக் கொண்டார். தாமதமாக பயிரை விதைப்பு செய்ததன் காரணமாக பயிர்கள் பூக்கும் நேரத்தில் முன்கூட்டியே தீர்மானிக்க இயலாத வகையில் மழை பெய்திருந்தாலும் அவரின் பயறு வகைப் பயிர்கள் பாதிக்கப்படவில்லை. கிராமத்தில் உள்ள மற்றவர்கள் 3 குவிண்டால் மட்டுமே பயறு வகைப்பயிர்களில் அறுவடை செய்திருந்த தருணத்தோடு ஒப்பிடுகையில் இவர் 7 குவிண்டால் அறுவடை செய்திருந்தார். பயறு வகைப் பயிர்களின் குறைவான உற்பத்தியானது சந்தையில் கூடுதல் விலையாக கிலோவிற்கு ரூ. 40 முதல் ரூ. 65 வரை திருமதி. மஹியின் குடும்பத்திற்கு கிடைக்குமளவிற்கு வருமானத்தை ஈட்டித் தந்தது. உபரியான பயறு வகை பயிர்களை விற்றதன் வாயிலாக அவர்களின் குடும்பத்திற்கு ரூ. 42,250 கிடைத்தது. இதன் மூலம் அவர்களின் குடும்பம் உள்ளூர் வட்டிக்கடைக்காரர்களிடம் தங்களின் குழந்தைகளின் கல்வி மற்றும் குடும்பத்தின் மருத்துவச் செலவிற்காக கடனாக வாங்கியிருந்த ரூ. 10000த்தை அடைக்க முடிந்தது. மீதமிருந்த ரூ. 32,250 ஐ அவர்களின் குடும்பம் தங்களின் குழந்தைகளின் கல்வி செலவிற்காக சேமிக்கவும், இனி உள்ளூர் வட்டிக்கடைக்காரர்களிடம் இனி கடன் வாங்கக்கூடாது என்ற முடிவை எடுக்கவும் உதவியது. மேலும், இந்த குடும்பம் இந்திரா ஆவஸ் யோஜனா திட்டத்தில் இருந்த நிதியை கொண்டு வீடு கட்டவும், துவரை விற்றதில் இருந்து கிடைத்த சேமிப்பை கொண்டு வீடு கட்டுவதற்கும் முடிவு செய்யப்பட்டது. குடும்பத்தின் உணவு உத்திரவாதமும், வாழ்க்கை தரமும் மேம்பாடு அடைந்து, படிப்படியாக குடும்பத்தின் வருமானம் அதிகரித்தது. திருமதி. மஹி வறட்சியை வெற்றி கொண்ட உற்சாகத்தில் தன் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறார். இல்லாவிட்டால் அவரது குடும்பத்தின் பொருளாதாரம், உணவு மற்றும் வாழ்வாதார உத்திரவாதம் மிகப் பெரிய பிரச்சனையில் சிக்கியிருக்கும்.

சமூகத்தை புரிந்து கொள்ளல்

2011 ஆம் ஆண்டு குடியா கோண்ட் பகுதியில் பாரம்பரிய சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக கொண்ட கலப்பு பயிர் சாகுபடி முறைகள் மற்றும் உணவு மற்றும் ஊட்டச் சத்துக்கள் குறித்த நிலைமையை மதிப்பீடு செய்வதற்கான ஒரு ஆய்வை நடத்தியது. அதில் கந்தமால் மாவட்டத்தில் உள்ள 3 கிராம பஞ்சாயத்துகளில் உள்ள 10 கிராமங்களில், குடியா கோண்ட் சமூகத்தின் 350 குடும்பங்களை உள்ளடக்கிய ஆய்வை நடத்தியது.

கோண்ட் சமூகமானது மலைச்சரிவுகளிடையே நடைபெறும் வேளாண்மை, மாற்று வேளாண்மை (பொடு சாசா என உள்ளூரில் அழைக்கப்படுகிறது - பெரும் பாலும் மானாவாரி) மற்றும் மரவேலைகளுக்கில்லாத காட்டு பொருட்களை விற்பது, மற்றும் கூலி வேலை போன்றவற்றையே தங்களின் வாழ்வாதாரத்தை நம்பியுள்ளது. டோங்கார் சாகுபடியானது (டோங்கார் என்பது சிறு மலைப்பிரதேசத்தின் அருகே சமூகங்கள் தங்கி வசிக்குமிடம்) மலைக்குன்றுகளின் சரிவு மற்றும் பள்ளத்தாக்குப் பகுதியில் நடைபெறும். இது பழங்குடியின மக்களின் பொருளாதாரத்திற்கு மையமான செயல்பாடாக அமைந்துள்ளது. பயிர் பல்வகைமை, மிகுந்த அளவு இயற்கை வளம் மற்றும் மிகுந்த பாரம்பரிய அறிவு போன்றவற்றை கொண்டிருந்த போதிலும், பழங்குடியின மக்கள் அதிகம் உள்ள பகுதிகளில் ஏழ்மையானது

மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட குடியா கோண்ட் பகுதியில் 80 விழுக்காட்டிற்கும் மேற்பட்டவர்கள் குறு விவசாயிகள் மற்றும் எஞ்சிய விவசாயிகள் சிறுவிவசாயிகள் ஆவார். பெரும்பாலான இடங்களில் மண் சிகப்பு மண்ணாகவும், நீரை பிடித்து வைத்துக்கொள்ளும் திறன் குறைவாகவும் இருப்பதால், அவை கரிப் பருவத்தில் பெருமளவு நீர் வழியும் போது அடித்துச் செல்லப்பட்டு மண் அரிமானம் ஏற்பட்டு பாதிப்படையும்.

ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேட்டு நிலப் பகுதிகளில் சிறுதானியங்கள் வெற்றிகரமாக வளர்க்கப்பட்டு கண் காணிக் கப்பட்டது. உண்மையில் இந்த காரணங்களுக்காகவே சில ஏழ்மையான மற்றும் விளிம்புநிலை சமூகங்கள் நெடுங்காலங்களாக சிறுதானியங்களை வளர்த்து வந்துள்ளனர். கூடுதலாக சிறுதானியங்கள் சாகுபடியானது பழங்குடியின சமூகங்கள் மத்தியில் இயற்கையோடு ஒன்றாகி இருக்கும் வகையில் ஆழமாக வேறுன்றியுள்ளது. குடியா கோண்ட் சமூகம் சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த சிறுதானிய சாகுபடியை இயற்கையோடு இணக்கமாக வாழும் ஒரு வழி முறையாகவே கருதினர். குடியா கோண்ட் சமூகம் இன்னும் பாரம்பரிய சிறுதானிய சாகுபடியை கலப்பு வேளாண் முறைகளின் அடிப்படையில் பயிரிட்டு வருவதும், அவர்களின் பண்ணைகளில் பாரம்பரிய பயிர்களின் பன்மயத்தை பராமரித்து

வருவதும் கண்டறியப்பட்டது. தற்போது, வெறும் 12 வகையான பாரம்பரிய பயிர்கள் மட்டுமே சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

சமூகங்கள் மத்தியில் சிறுதானியங்களை நுகர்வது குறைந்துள்ளது. ஒரு நாளைக்கு மூன்று வேளை உணவு எடுக்கும் போதும், சிறுதானியங்களை உண்பது குறிப்பிடத்தக்க வகையில் குறைந்துள்ளது. சிறுதானியங்களுக்கு பதிலாக பொது விநியோக முறை மற்றும் சந்தையிலிருந்து பெறுவதன் மூலம் அரிசியாக மாறியுள்ளது. உண்ணக்கூடிய கிழங்கு வகைகளும், அவைகள் கிடைக்காத பட்சத்தில் அல்லது அப்படியே சந்தையில் விற்று அரிசியை வாங்க முடியாததாலும், அதன் நுகர்வும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் குறைந்துள்ளது. இதே போக்கு பருப்பு வகைகளை நுகர்வதிலும் தொடர்கிறது. குறிப்பிடத்தக்க அளவு பருப்பு வகைகள் பணத்திற்காக விற்கப்பட்டு, அதன் மூலம் அரிசி, பொருட்கள் மற்றும் மதுபானங்கள் வாங்கப்படுகின்றன. மேலும் குடியா கோண்ட் சமூகம் அவர்களின் குடும்ப மருத்துவ செலவினங்கள் அண்மை வருடங்களில் மூன்றரை மடங்கு உயர்ந்துள்ளது.

நிர்மான் நடத்திய ஆய்வில் கீழ்க்கண்ட 3 முக்கியமான விசயங்கள் கண்டறியப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாரம்பரிய வேளாண் முறைகளில் சமூகத்தில் பெண்கள் மிக முக்கிய பங்காற்றுவதும், ஆனால் அதற்கான உரிய அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை. சமூகங்கள் இணைந்த அடிப்படையில் நடைபெறும் செயல்பாடுகளான விதை வங்கிகள் மற்றும் விதைத் திருவிழாக்கள் மறைந்து விட்டனர். மேலும் பெண்கள் ஆண்டுடாண்டு காலமாக அனுபவித்து வந்த டொன்கார் நிலங்களின் மேல் உரிமை இழந்தால், அவர்களுக்கான பாதுகாப்பும் இல்லாத சூழல்

நிலவுகிறது. இந்த ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டவற்றின் அடிப்படையில், பாரம்பரிய பெண் விவசாயிகளின் பங்கிற்கான அங்கீகாரத்தை மீட்டெடுக்கவும், விதை வங்கிகள் மற்றும் விதைத்திருவிழாக்கள் போன்ற சமூக அடிப்படையிலான செயல்பாடுகளை புதுப்பிக்கவும், உள்ளூர் சமூகங்களின் டொன்கால் மற்றும் ஆண்டுடாண்டு கால நில உரிமைகளை அவர்களின் உணவு இறையாண்மையை உறுதிப்படுத்துவதற்காக (குறிப்பாக பெண்களுக்கு) சட்ட பூர்வ அங்கீகாரங்களை பெறுவதற்கான வழிமுறைகளை முன்னெடுக்கவும், நிர்மான் அணுகுமுறைகளை உருவாக்கியது.

பாரம்பரிய வேளாண் நடைமுறைகளை புதுப்பித்தல்

2012 ஆம் ஆண்டில், நிர்மான் அமைப்பானது சமூகங்களோடு இணைந்து கலப்பு மற்றும் உயிர்பன்மய மற்றும் நிலைத்த வேளாண் முறைகளில் பணிகள் மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தது. அதன் முதல் படியாக பங்கேற்பு கிராம மதிப்பீடு முறைகளை நடத்தி அதன் மூலம் அனைத்து கிராமங்களிலும் அடிப்படையான தகவல்களை தொகுத்தது. இதில் திரட்டப்பட்ட தகவல்களில் குடும்ப வருமானம், பாரம்பரிய வேளாண் செயல்முறைகள் பின்பற்றப்படும் விவரங்கள், விதைகளின் பன்மய தன்மையின் வீச்சு போன்ற பல்வேறு விசயங்கள் தொகுக்கப்பட்டன. சமூகங்களின் பாரம்பரிய வேளாண்மை நடைமுறைகளை புதுப்பிப்பதற்காக, அவர்களை உற்சாகப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு கிராம அளவிலான கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு அதில் பாரம்பரிய பயிர் வகைகளின் பன்மயத்தன்மை, பாரம்பரிய வேளாண் நடைமுறைகள் மற்றும் நிலைத்த வேளாண்மை போன்றவை அழிந்து

வன உரிமை சட்டம் குறித்த பயிற்சி வகுப்பு

கந்தமாலில் புர்லாங் யாத்ராவில் விதைகளின் சுந்திரம் எதிரோலித்தது

ஒடிசாவின் கந்தமால் மாவட்டத்தில் உள்ள குடியா கோண்ட் சமூகங்கள், ஒவ்வொரு ஆண்டும் பொதுவாக பிப்ரவரி-மார்ச் மாதங்களில் ஒரு வார காலத்திற்கு பாரம்பரிய விதை திருவிழாவை கிராம அளவில் கொண்டாடி வருகின்றனர். இந்த ஆண்டிற்கான சமூக விதை திருவிழா மார்ச் 5, 2017 அன்று ஒடிசா மாநிலத்தின் கந்தமால் மாவட்டத்தில் உள்ள துமுடிபாண்டா வட்டத்தின் பெல்கார் கிராம பஞ்சாயத்தில் உள்ள துக்கலா கிராமத்தில் நடைபெற்றது. 5 கிராம பஞ்சாயத்தில் உள்ள உள்ளூர் சமூகங்கள் இதில் பங்கேற்றனர். இந்த திருவிழாவில் 600க்கும் மேற்பட்ட ஆதிவாசி விவசாயிகளும் பங்கேற்றனர்.

திருவிழாவானது குடியா கோண்ட் சமூக பெண்கள் தங்களின் தலையில் விதைகளை சுமந்து வந்து தங்களிடம் உள்ள சிறப்பான விதைகளை திருவிழா நடைபெறும் இடத்தில் காட்சிப்படுத்திய நிகழ்வோடு துவங்கியது. 90 வகைகளுக்கும் அதிகமான சிறுதானியங்கள், பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள் போன்றவை விவசாயிகளால் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

இது ஆதிவாசி விவசாயிகள் ஒன்றாக கூடி தங்களுக்குள் உள்ள பாரம்பரிய அறிவு, கருத்துக்கள் மற்றும் கலாச்சாரம் தொடர்பான விசயங்களை பரிமாறி கொள்வதற்கான ஒரு தளமாக உள்ளது. ஆதிவாசி பெண் விவசாயிகள் சிறுதானியங்கள், பயறுவகைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள் மற்றும் காய்கறிகளில் பாரம்பரிய விதைகளை பாதுகாப்பதன் மூலம் தற்சார்பு அடைந்து வருவது குறித்து பேசினர். குடியா விவசாயிகள் தங்களின் சிறப்பான பாரம்பரிய அறிவு மற்றும் ஆண்டாண்டு காலமாக பின்பற்றப்பட்டு உருவான உயிரினப் பன்மய வேளாண் முறைகளை புரிந்து கொள்வது குறித்தும், அது ஒரு தலைமுறையிலிருந்து மற்றொரு தலைமுறைக்கு பரிமாறப்பட்டது என்பது குறித்து நன்றியுடனும், அதன் சிறப்புக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் பேசினர்.

பாரம்பரிய அறிவை பகிர்ந்து கொள்வதற்கான குடியா கோண்ட் இந்த விதை பாதுகாப்பு முயற்சிகளை பரவலாக்க இந்த கொண்டாட்டங்களை கிராமங்கள் அளவில் நடத்தும் வகையில் நிர்மாண் வழிநடத்தியது. நிர்மாண் இயக்குநர் திரு. பிரசாந்த் மொகந்தி, ஆத்மா திட்டத்தின் துணை திட்ட இயக்குநர் திரு. ஹெமண்ட் தாஸ், பத்திரிக்கையாளர் திரு. திலீப் சுபடி, சமூக ஆர்வலர் திரு. பிரமோத் தாஸ், தானம் அறக்கட்டளையின் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் திரு. பாசண்ட் நாயக் திருவிழாவில் கலந்து கொண்டு கருத்துரை வழங்கினர். வேளாண் உயிரினப் பன்மயத்தை பாதுகாக்கும் விவசாயிகளை ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் சனதுகேலா கிராமத்தின் திருமிகு. ராஸ்மிடா மஹி, புசூர் கிராமத்தின் திருமிகு. சசான்தி மஹி, சரதாபுர் கிராமத்தின் திருமிகு. புடுலி பாட்மஜி மற்றும் பிடாபாடி மற்றும் டியொகாடா மற்றும் காலம்குடா கிராமத்தை சேர்ந்த இந்த கொண்டாட்டத்தின் போது கௌரவப்படுத்தப்பட்டனர். சமூக விதை திருவிழாவானது குடியா கோண்ட் சமூகத்தின் பாரம்பரிய நடனம் மற்றும் அவர்களின் பாரம்பரிய விதைகளை குடியா கோண்ட் மற்றும் கோண்ட் சமூகத்திடம் பகிர்ந்து கொண்டதோடு நிறைவடைந்தது.

வருவதன் பிரச்சனைகள் /காரணங்கள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. முதல் வருடத்தில், திட்டத்தின் செயல்பாடுகளாக சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக கொண்ட கலப்புப்பயிர்களை வளர்ப்பதற்கான பயிற்சிகளும், இரண்டாம் வருடத்தில் நிலைத்த வேளாண் நடைமுறைகள் குறித்த பயிற்சிகளும் கிராம அளவில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. பெண்கள் கலப்புப் பயிர் வேளாண்மையை நடைமுறைப்படுத்தி பாரம்பரிய வேளாண் உயிரினப் பன்மய முறைகளை கடைப்பிடிப்பதற்கு ஊக்குவிக்கப்பட்டனர்.

விதைப் பன்மயத்தை மீட்டல்

எங்களின் செயல்பாடுகளில் முக்கியமான வழிமுறை பெண்கள் தலைமையேற்று நடத்தும் அணுகுமுறைகளை உருவாக்கி, அவர்களுக்கு தங்களின் உணவு உற்பத்தி முறைகள் மற்றும் பாரம்பரிய வேளாண் உயிரினப் பன்மயம் பாதுகாப்பதை வலியுறுத்துவதாக இருந்தது. கிராம அளவிலான கூட்டங்கள் பெண்களோடும் நடத்தி கிராம அளவிலான நிறுவனங்கள் உருவாக்க ஊக்கப்படுத்தப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட 21 கிராம அளவிலான நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அதன் உறுப்பினர்கள் சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக கொண்டு சமூக விதை வங்கிகள்

மற்றும் அதனை நிர்வகிக்கும் விசயங்களில் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர். சமூகத்திற்கு தேவையான விதைகளை நிறைவேற்றுவதை சமூக விதை வங்கிகளிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கப்பட்டது. தற்போது 27 சமூக விதை வங்கிகள் உருவாக்கப்பட்டு, அதில் 27 கிராமங்களை சேர்ந்த 600 விவசாயிகளுக்கு ஆதரவு அளிக்கப்படுகிறது.

சமூகங்கள் தங்களுக்கான பாரம்பரியமான விதைகளின் தேவைகளை மதிப்பிடப்பட்டது. விதை பாதுகாப்பிற்காக ஒரு முறை மட்டும் நிதிஉதவி உள்ளூர் சமூகங்களுக்கு 12 வகையான பாரம்பரியமான பயிர்கள் கொடுக்கப்பட்டன. இந்த 12 பயிர் வகைகளும் ஒரு பயிர் சாகுபடி காலத்தில் மீட்டெடுக்கப்பட்டன. தற்போது, சமூக அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட விதை வங்கிகள் 55 வகையான பாரம்பரிய விதைகளை பாதுகாத்து வருகின்றன. அவற்றில் சிறுதானியங்கள், சோளம், பயறு வகைகள், காய்கறிகள் மற்றும் உண்ணக்கூடிய கிழங்கு வகைகள் அடங்கும். சமூகங்கள் தற்போது 7 வகையான பாரம்பரிய நெல் வகைகள், 6 வகையான பாரம்பரிய சோள வகைகள், 3 வகையான பாரம்பரிய கேழ்வரகு வகைகள், 3 வகையான பாரம்பரிய சாமை வகைகள், 2 வகையான பாரம்பரிய குதிரைவாலி வகைகள், 2 வகையான பாரம்பரிய கம்பு வகைகள், 3

வகையான பாரம்பரிய திணை வகைகள், 4 வகையான பாரம்பரிய துவரை வகைகள், 2 வகையான பாரம்பரிய மக்காச் சோளம் வகைகள், 2 வகையான பாரம்பரிய தட்டைப்பயறு வகைகள், 3 வகையான பாரம்பரிய அவரை வகைகள், 4 வகையான பாரம்பரிய நாட்டுஅவரை வகைகள், 2 வகையான பாரம்பரிய உளுந்து, மற்றும் கொள்ளு வகைகள், 17 வகையான பாரம்பரிய உண்ணக்கூடிய கிழங்கு வகைகள் போன்றவை கலப்பு பயிர் வேளாண் முறைகளின் கீழ் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. மேலும், சமூகங்கள் 3 வகையான ஆமணக்கு, 2 வகையான கடுகு மற்றும் அதனுடன் பேயள்ளு மற்றும் எள்ளு, 7 வகையான காய்கறிகள், 17 வகையான உண்ணக்கூடிய கிழங்கு வகைகள், 2 வகையான மஞ்சள், இஞ்சி, பூண்டு, மிளகாய், மிளகு, வெங்காயம் மற்றும் சில இதர உள்ளூர் தானியங்கள் மற்றும் பயறு வகைகளை பயிரிட்டு வருகின்றனர். பாரம்பரிய பயிர்களை புதுப்பிப்பதிலும், சமூக அளவிலான விதை வங்கிகளை நிர்வகிப்பதிலும் மற்றும் பாரம்பரிய வேளாண் உயிரினப் பன்மயத்தை பாதுகாப்பதிலும், பெண் விவசாயிகள் மிக முக்கிய பங்காற்றுகின்றனர்.

விதைப் பரிமாற்றத்தை வழிநடத்தும் சமூக அளவிலான விதைத் திருவிழாக்கள்:

குடியா கோண்ட் சமூகமானது, புர்லங் யாத்ரா என உள்ளூரில் அழைக்கப்படும் உயிரின பன்மய திருவிழாவை பயிர் அறுவடைக்கு பிறகு கொண்டாடுகிறது. இந்த திருவிழாவானது அன்னை பூமிக்கும், விவசாயத்திற்கு அடிப்படையான விதைகளுக்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாக கொண்டாடப்படுகிறது. விதை திருவிழாக்கள் பாரம்பரிய விதைகளை பரிமாறிக் கொள்ளும் ஒரு தளமாக மட்டுமல்லாமல், அவற்றை பாதுகாக்கவும், அதன் வகைகளை அதிகப்படுத்துவதற்கான ஒரு களஞ்சியமாக திகழ்கிறது.

கடந்த 4 வருடங்களாக நிர்மான் அமைப்பு, இந்த புர்லங் யாத்ராவை கொண்டாடப்படுவதை வழிநடத்துகிறது. 2016 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் இந்தச் சமூகத்தை அடிப்படையாக கொண்ட விதை திருவிழாக்களில் 700 விவசாயிகள் பங்கேற்றுள்ளனர். 60க்கும் அதிகமான பாரம்பரிய விதைகள் விவசாயிகள் மத்தியில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டும், பரிமாறப்பட்டும் வந்துள்ளது. பெண் விவசாயிகள் இந்த உயிரினப் பன்மயத் திருவிழாவை கொண்டாடுவதில் மீண்டும் மிக முக்கிய பங்காற்றியுள்ளனர்.

நிலம் மீதான வளரும் உரிமை

குடியா கோண்ட் சமூகத்திற்கு உள்ள மற்றுமொரு சவாலான பிரச்சனை என்னவென்றால், அவர்கள் பரம்பரையாக தாங்கள் ஆண்டு அனுபவித்து வந்த நில மற்றும் சமூக வள ஆதாரங்கள் மீதான உரிமை அங்கீகரிக்கப்படாததாகும். வேளாண்மையில் பெண்கள் மிக முக்கிய பங்காற்றுவதால், உள்ளூர் சமூகத்திடம் இருந்த சட்ட பூர்வமான அங்கீகாரத்தை அவர்கள் பரம்பரையான தனிப்பட்ட நிலத்தின் மீது பெறுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. இந்த நிலங்கள் சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக

கொண்ட வேளாண் முறைகளுக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகும். வன உரிமைச் சட்டம் குறித்த உள்ளூர் சமூகங்கள் தகவல்கள் பெறவும், அந்த நிலங்கள் மீது தங்கள் உரிமைகளை கோருவதற்கான வழிமுறைகள் குறித்தும் கிராம அளவில் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. ஒட்டு மொத்த இந்த வழிமுறைகள் சமூகத்தில் உள்ள தன்னார்வலர்கள் ஆதரவோடு துவங்கப்பட்டது. மொத்தமாக 89 குடும்பங்கள் தங்களின் நிலங்களின் மீதான தனித்தனியாக உள்ள பரம்பரை நில உரிமையை பெற்று பயனடைந்தனர். தனிப்பட்ட நிலச் சொத்துக்களின் மேல் பெண்களுக்கு இணைந்த சொந்த உரிமையும் வழங்கப்பட்டது. குடியா கோண்ட் சமூகத்தில் 15 கிராமங்களில் வன வள ஆதாரங்கள் மீதான சமூகத்தின் உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டன. தனிப்பட்ட மற்றும் சமூக நிலம் மற்றும் வள ஆதாரங்களின் உரிமைகள் பங்குதாரர்களுக்கு அவர்களின் உணவு உற்பத்திக்கும், உணவு இறையாண்மைக்குமான உரிமையை பலப்படுத்தும் நோக்கில் இவை மேற்கொள்ளப்பட்டன.

முடிவுரை

அந்த சிறிய நிலப்பரப்பில் இருந்து கூடுதல் மகசூல் மட்டுமன்றி அதிக காலத்திற்கு மகசூல் கிடைப்பதை சமூகங்கள் அனுபவபூர்வமாக கண்டனர். இழந்த பாரம்பரிய பயிர் வகைகளின் விதைகள் கிடைக்கப்பெறுவது அவர்களின் பயிர் கால அட்டவணையில் 45-60 நாட்களுக்கு நீடிக்கப்பட்டுள்ளதை கண்டறியப்பட்டது. இந்த முயற்சியின் காரணமாக, குடியா கோண்ட் சமூகம் உணவு தன்னிறைவுக்கு மிக அருகில் சென்றுள்ளனர். நிகழ்காலத்தில் வேளாண்மையில் ஏற்பட்டு வரும் சிக்கல்களுக்கு தீர்வாக, பெண்களை மையப்படுத்தி சமூகங்களை சுயபலம் மிக்கவர்களாக, சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக கொண்டு செய்யப்படும் உயிரினப் பன்மய வேளாண் முறைகளே தீர்வாக அமைகின்றன.

நன்றி கூறுதல்

காந்தமாலில் நடைபெற்ற இந்த முயற்சிக்கு துணையாக இருந்த சிறுதானியங்களுக்கான இந்திய கூட்டமைப்பு (மினி) மற்றும் ஆக்சன் எய்டு நிறுவனங்களுக்கும், கருத்துக்கள் வழங்கிய வேளாண் துறை வல்லுநர் முனைவர். நிகமானந்தா ஸ்வான் ஆகியோருக்கு நிர்மான் நன்றி தெரிவிக்கிறது.

Prasant Mohanty

Executive Director

NIRMAN, S-3/751- Niladri Vihar,

P.O: Sailashree Vihar,

Bhubaneswar - 751021,

India.

E-mail: prasant@nirmanodisha.org

Website: <http://www.nirmanodisha.org>

மூலம்: லீசா இந்தியா, மார்ச் 2017, வால்யூம் 19, இதழ் 1

காசிப்பூரில் விவசாயிகள் கலப்புப்பயிர் வேளாண்மைக்கு திரும்பியுள்ளனர்.

உணவு இறையாண்மையை நோக்கி தற்சார்பிற்கான பாதை

குலசவாமி ஜகன்நாத் ஜெனா

ஒடிசா மாநிலத்தின் ராயகடா மற்றும் காளாஹண்டி மாவட்டங்களில் உள்ள பழங்குடியின விவசாயிகள், உணவு உற்பத்தியில் வேளாண் உயிர்ச்சூழல் மாதிரிகளை கடைபிடிப்பதன் வாயிலாக தங்களின் நிலங்களிலும், உணவுத் தட்டிலும் உயிரினப்பன்மயத்தை பெருக்கி வருகின்றனர். தங்களின் சொந்த உணவு முறைகளை வகுத்ததன் மூலம் அவர்கள் தற்சார்பு பாதையில் பயணிக்கின்றனர்.

ஒடிசா மாநிலத்தின் ராயகட்டா மற்றும் காளாஹண்டி மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த பழங்குடியின விவசாயிகள் பஞ்சம், பட்டினி சாவுகள், வறட்சி, கொத்தடிமை கூலி, துன்பம் தரும் இடம் பெயர்வு மற்றும் எண்ணற்ற பிரச்சனைகளை சந்தித்து வருகின்றனர். நில சீர்திருத்த திட்டங்களின் ஒரு பகுதியாக அரசு அளித்த சிறு பகுதி நிலங்களில் பெரும்பாலான விவசாயிகள் சாகுபடி செய்ததே கிடையாது. இந்தப் பகுதியில் வேலைவாய்ப்புகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால், இந்த விவசாயிகள் பண்ணைகளில் கூலியாக அல்லது மற்ற வேலைகளுக்காக பல இடங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்து விடுவார்கள். வேளாண்மைக்கு திரும்பவும், உணவு உத்திரவாதத்தை அடைவதற்காகவும் இந்த சமூகத்திற்கு, அக்ரகாமி என்ற உள்ளூர் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம், குடும்ப மற்றும் சமூகத்தை அடிப்படையாக கொண்டு வேளாண் உயிர்ச்சூழல் உணவு உற்பத்தி மாதிரிகளை செயல்படுத்தி வருகிறது.

உள்ளூர் உணவு உற்பத்திக்கான மாற்றுமுறை முயற்சிகள்

ஒடிசாவில் மானாவாரி வேளாண்மையிலும், நுகர்விலும் சிறுதானியங்களும், பயறு வகைகளும்

மிக முக்கியமானவை. இந்தியாவில் உள்ள பொது வினியோகத் திட்டம், அரிசி மற்றும் கோதுமையை அடிப்படையாக கொண்டதால், ஒருபோதும் பழங்குடியின விவசாயிகளுக்கு பயனளித்ததில்லை.

அக்ரகாமியின் உதவியுடன் பழங்குடியின பெண் விவசாயிகள் (115 பெண் குழுக்கள்) ராயகடா மற்றும் காளாஹண்டி மாவட்டங்களில் ஒன்றிணைந்து மாற்று உணவு உற்பத்தி மற்றும் சேமிப்பு முறையில் பரிசோதனைகளை மேற்கொண்டனர். இந்த ஒரு மாற்று முறையும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வித்தியாசமாகவும், உணவு உத்திரவாதம் மற்றும் இறையாண்மையின் அடிப்படையில் மாற்று கருத்தாக்கத்தோடு, பொது வினியோக துறை கடைபிடிக்க கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்தனர்.

மாற்று உணவு உற்பத்தி மற்றும் சேமிப்பு முறையானது, வளமிழந்த சிறு நிலங்களில் வரப்புகள், வரப்பு குழிகள், மேல் மண் சேர்த்தல் போன்ற முயற்சிகள், முதல் படியாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. சமூக அளவில் தானிய மற்றும் விதை வங்கிகள் அமைக்க ஒரு கடன் அக்ரகாமி மூலம் உருவாக்கப்பட்டு, விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அதனை விவசாயிகள் தானியங்களாக திருப்பி தர வேண்டும்.

அடுத்த நிலையாக இந்த நிலங்களில் பாரம்பரிய மற்றும் உயிரினப் பன்மய வேளாண்மையை பாரம்பரிய விதைகளைக் கொண்டு சாகுபடி செய்வதாகும். பயிர் அறுவடை முடிந்ததும், கடன் தானியமாக திருப்பி செலுத்தப்பட்டு, அவை சமூக தானிய நிதியாக சேமித்து வைக்கப்படும். இது பழங்குடியின சமூகத்தின் உணவு உத்திரவாதத்தை உறுதிப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், உணவு பற்றாக்குறை ஏற்படும் நேரங்களில் உணவு இறையாண்மை அடைவதற்கு பாரம்பரிய பல்வகையான வேளாண் உயிர் சூழல் செயல்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதாகும்.

உண்மையில் மாற்று உணவு உற்பத்தி மற்றும் சேமிப்பு முறையின் ஒவ்வொரு பகுதியும் உணவு இறையாண்மைக்கான தூணாகும்: தரிசு நிலங்களை மீட்டெடுப்பது, சாகுபடி நிலங்களில் உற்பத்தி திறனை அதிகரிப்பது, உயிரினப் பன்மய வேளாண்மை, சந்தையை கவனத்தில் கொண்டது, பருவநிலைக்கு ஏற்றாற்போல் பயிரிடுவது, உள்ளூர் பொறுப்புகளுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பது. இந்த பணிகள் பெண்கள் கூட்டமைப்புகள் வழியாக செய்யப்பட்டு, உற்பத்தி, சேமிப்பு மற்றும் பகிர்ந்தளித்தல் என ஒவ்வொரு நிலையிலும் "உள்ளூர்" அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டது.

பல்வகை உணவு முறைகளை திரும்பப் பெறுவது

இந்த சில ஆண்டுகளில் மகிளா மண்டல்ஸ் (பெண்கள் குழுக்கள்) பணியானது 65 கிராமங்களில் 2275 ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் மீட்டெடுக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பருவத்திலும் கூடுதல் உணவாக ஒரு மில்லியன் கிலோகிராம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட 2000 வேலை நாட்கள், ஒரு கிராமத்திற்கு 40 நாட்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு ஒரு ஏக்கர் வீதம் உருவாக்கப்பட்டது. அதனோடு கூடுதலாக 6000 கால்நடைகளுக்கு இணையான தீவனமும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. ஒவ்வொரு குடும்பமும் தற்போது 1000 கூடுதல் உணவு பெற்றுள்ளனர். ஒட்டுமொத்தமாக இந்து தீவன உற்பத்தி, வாழ்வாதாரம் மற்றும் கூலி வருமானத்தை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. உணவு

சிறு பண்ணைகளில் சிறுதானியங்கள் கலந்து பயிரிடப்பட்டுள்ளது.

கடந்த 3 பத்தாண்டுகளாக மேற்கொள்ளப்பட்ட அக்ரகாமியின் இந்த முயற்சியானது, உயிரினப் பன்மயம், இயற்கை வேளாண் பொருட்கள் ஒரு ஏக்கரில் கிடைக்கும் உணவு அதிக ஊட்டச்சத்து மிக்கது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. அதன் அர்த்தம் ஒரு நிலத்தில் கிடைக்கும் அதிகப்படியான ஆரோக்கியத்தின் அளவு என்பதாகும். நமது அண்மைக்கால அடிமட்ட அளவிலான மதிப்பீடுகள், எந்தெந்த சிறு விவசாயிகள் சொந்த விதை வைத்துள்ளார்களோ, இரசாயனங்கள் இல்லாமல் சாகுபடி செய்கின்றார்களோ, உயிர் சூழல் வேளாண்மையில் ஈடுபடுகின்றார்களோ அவர்கள், யாரெல்லாம் பெரு நிறுவனங்களின் விதைகள் மற்றும் இரசாயனங்களை மற்றும் அவர்களின் ஏகபோக சந்தைகளை நம்பியுள்ளார்களோ அவர்களைக் காட்டிலும் 5 மடங்கு கூடுதல் மற்றும் நியாயமான விலையை சந்தையில் பெறுகின்றனர். இந்த சிறு விவசாயிகள் நேரடியாக நுகர்வோரை அடையும் உள்ளூர் உணவு பொருட்கள் வட்டத்தை உருவாக்கி, உற்பத்தியாளர் தொடர்பை இடைத்தரகர் இன்றி விவசாய உற்பத்தியாளர் நிறுவனங்கள் வழியாக ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இந்த வட்டங்கள் அவர்களின் பண்ணையிலும், உணவுத்தட்டிலும் உயிரினப் பன்மயத்தை, அவை ஊட்டச்சத்துக்கு மட்டும் முக்கியமல்லாமல் உணவு இறையாண்மைக்கும் முக்கியமானதாக மேம்படுத்தியுள்ளனர்.

இறையாண்மை உறுதிப்படுத்தும் தங்களின் முயற்சியை மகிளா மண்டல்ஸ் அவர்களின் கிராமங்களில் தொடர்ந்து செய்து வருவதோடு, அதனை அருகாமையில் உள்ள கிராமங்களிலும் செய்வதற்கு நம்பிக்கை அளித்து வருகின்றனர்.

சனி மஜ்கி: ஒரு முன்னுதாரணமான மாதிரி

ராயகடா மாவட்டத்தின் காசிப்பூர் வட்டத்தில் உள்ள மலிகன் கிராமத்தை சேர்ந்த 34 வயதுடைய விவசாயியான சனி மஜ்கி, இயற்கையின் முடிவற்ற சவாலை வெற்றிகொள்வதில் தீர்மானமாக இருந்து வாழ்வாதாரத்திற்கான நிலைத்த ஆதாரத்தை பெற்றார். தன்னிச்சையாக கிட்டத்தட்ட ஐந்து வருடங்களாக அவரது 1.2 ஏக்கர் பண்ணையில் வேலை செய்து, கால்நடைகள், ஆடுகள், கோழிகள் மற்றும் பயிர் போன்றவற்றை சரியான வகையில் கலந்து வேளாண்மையில் ஈடுபட்டார்.

2012 ஆம் ஆண்டில் சனி மஜ்கி தனது ஒரு ஏக்கர் குடும்ப பண்ணையில் ஒருங்கிணைந்த வேளாண் முறையில் உயிர் சூழல் கிராம வளர்ச்சி திட்டத்தின் கீழ் அக்ரகாமியின் நிலைத்த மாதிரி முயற்சியில் ஈடுபட்டார். தனது நிலத்தின் அமைப்பை மாற்றியமைக்க அறிவுறுத்தப்பட்டு, அதில் ஒருங்கிணைந்த வேளாண் முறைகளை அமைத்திடும் வகையில் சத்துக்களின் சுழற்சியை உருவாக்கினார். ஒரு நிலைத்த பண்ணையை உருவாக்க அவரது பண்ணையில் உயிரினப்பன்மயத்தை பலப்படுத்துவது தான் சுய சார்புக்கு இட்டுச் செல்லும் என்பதை உணர்ந்தார்.

காளஹண்டியில் சோளம் மிகுதியாக அறுவடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

அவரின் 25 விழுக்காடு நிலம் தானியங்கள், சிறுதானியங்கள், பயறு வகைகள் மற்றும் காய்கறிகள் பயிரிடப்படுவதற்கென ஒதுக்கப்பட்டு, 55 விழுக்காடு நிலம் பழத்தோட்டம் உருவாக்கவும், 15 விழுக்காடு கால்நடைகள், ஆடுகள், கோழிகள் மற்றும் மீதம் உள்ள 5 விழுக்காடு எல்லைகளில் வேம்பு, சுபாபுல், புங்கை, நெல்லி, எலுமிச்சை, அன்னாசி மற்றும் இலந்தை போன்ற மரங்கள் வளர்ப்பதற்கு ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டுப் பயிர்களான மரங்கள் மண்ணை வளப்படுத்துவதற்கும், தீவனம் மற்றும் விறகு தேவைக்காகவும் பயிரிடப்பட்டது. அவர் கலப்புப்பயிர் சாகுபடி, பயிர்ச்சுழற்சி, பயிர்களின் சேர்க்கை மற்றும் ஊடுபயிர்கள் சாகுபடி என தொடர்ந்து பண்ணையின் பன்மயத்தை அதிகப்படுத்துவதற்காக ஆரம்பித்தார். படிப்படியாக, சனி மஜ்கி உயிர்ச்சூழல் வேளாண்மைக்கு மாறினார். அது அவர் உணவு இறையாண்மைக்கு உதவி செய்தது. மேலும் அவர் பல்வேறு விதைகளின் ரகங்களை (காய்கறிகள், பயறு வகைகள், சிறுதானியங்கள், தானியங்கள்) சமூக விதை மற்றும் தானிய வங்கிகளில் சேமித்து வைத்தார். ஒவ்வொரு வருடமும் இந்த விதைகள் கிராமத்தில் உள்ள மக்களால் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டது.

“தற்போது நான் எனது குடும்பத்தில் சம்பாதிக்கும் ஒரு உறுப்பினராகி விட்டேன் என” அவர் கூறுகிறார். அவரது வருமானத்தின் ஒரு பகுதியை அவரின்

உணவு என்பது மனிதனின் அடிப்படை உரிமை. இந்த உரிமை உணவு இறையாண்மையை உத்திரவாதப்படுத்தும் ஒரு முறையால் மட்டுமே உணரப்படும்.

குழந்தைகளின் கல்விக் காகவும் ஒரு சிறு தொகையை சேமித்தும் வருகிறார். குடும்பத்தின் முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கும் நிலைகளில் அவரும் பங்கெடுக்கிறார். சனி மஜ்கி தனக்கென ஒரு தனி சொந்த அடையாளம் தற்போது பெற்றிருப்பதாக உணர்கிறார்.

முடிவுரை

ஒடிசாவின் தென்-மேற்கு மாவட்டங்களில் உள்ள பழங்குடியின சமூகங்கள் பல்வேறு வகையான பயிர் சாகுபடியாக தானியங்கள், பயறுவகைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள், கிழங்கு வகைகள் மற்றும் பழங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கி தங்களின் வாழ்வாதார முறைகளை உருவாக்கி கொண்டுள்ளனர். அவர்களின் நடைமுறையான பல்வேறு வகையான பயிர்கள், ஒருங்கிணைந்த வேளாண் முறையின் கீழ் ஒரு ஏக்கர் குடும்ப பண்ணையாக, அவர்களின் உணவு உத்திரவாதத்திற்கு உதவி செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், ஒரு நிலை அதிகமாக நகர்ந்து உணவு இறையாண்மையை அடைவதற்கும் உதவுகிறது. மேலும், இது அவர்களுக்கு நிலைத்த வாழ்வாதாரத்திற்கான மற்றும் உணவு உத்திரவாதத்திற்கான பாதையை, வறட்சியான காலங்களில் கூட கொடுக்கிறது. ஒரு கலத்தில் இடம் மாறி மாறி மேற்கொள்ளும் பயிரிடும் முறையானது, தற்போது சூழலோடு நல்லிணக்கத்தோடு, சரியான கலப்புப் பயிர்களின் தாளங்களோடு இணைந்துள்ளது. கோண்ட், ஜோதியாஸ் மற்றும் பரஜாஸ் போன்ற பகுதிகள் தற்சார்பு மற்றும் சுதந்திரமானவைகளாக மாறியுள்ளன.

உணவு உத்திரவாதத்தை அடைவது என்பதையார் உணவை உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்பதன் முழுமையாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் உணவு உத்திரவாதத்தை பெற முடியாது என்பதை பழங்குடியின விவசாயிகள் நிரூபித்துள்ளனர். அவர்களை புறந்தள்ளிவிட்டு நடைபெறும் எந்த விவாதங்களும், பட்டினியையும், ஏழ்மையையும் ஒழிக்க முடியாது. உணவு என்பது மனிதனின் அடிப்படை உரிமை. இந்த உரிமை உணவு இறையாண்மையை உத்திரவாதப்படுத்தும் ஒரு முறையால் மட்டுமே உணரப்படும்.

Kulaswami Jagannath Jena

Project Coordinator,
Agragamee,
Kashipur,
Rayagada,
Odisha,
India - 765015
E-mail: kulaswami13@gmail.com
http://www.agragamee.org

மூலம்: லீசா இந்தியா, மார்ச் 2017, வால்யூம் 19, இதழ் 1

உயிரினப்பன்மயம் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

உள்ளூர் விதைகளை பெறுவதற்கான வழிமுறைகளை கட்டமைப்பதன் மூலம் உணவு இறையாண்மையை அடைதல்

லிலேஷ் என். சவான், ஹரிஷ்வர் பி. மகாரி மற்றும் சுதிர் எம். வாக்லே

பாரம்பரிய ரகங்களை புதுப்பித்தல், பாதுகாத்தல் மற்றும் பிரதியெடுத்தல் போன்றவற்றில் நடைபெறும் பங்கேற்பு முறைகள் மகாராஷ்டிராவில் உள்ள பழங்குடியினர் வசிக்கும் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு உணவு இறையாண்மையை மீட்டெடுப்பதற்கு உதவுகிறது. தற்போது விவசாயிகள் உள்ளூர் விதைகள் மற்றும் அவர்கள் விரும்பும் விதைகளை பெறுவதற்குமான அறிவினை பெற்றுள்ளனர்.

விவசாயிகளின் வாழ்வாதார நிலைத்த தன்மைக்கு, பயிர்களின் மரபியல் பல்வகைமை என்பது குறிப்பாக பெருமளவு பலவீனமான உயிர்ச்சூழல், பருவகால மற்றும் பொருளாதார அழுத்தங்கள் நிறைந்த பகுதிகளில் என்பது முக்கியமான ஒரு அம்சமாகும். உள்ளூர் வேளாண் பருவகால நிலைகளுக்கு பொருத்தமான பாரம்பரிய பயிர் ரகங்களை வளர்ப்பது மற்றும் பாதுகாப்பதற்கு 100 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக விவசாயிகளின் அர்ப்பணிப்பு உணர்வோடு கூடிய முயற்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. இருப்பினும், உள்ளூர் பயிர்களான தானியங்கள், பயறு வகைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள், காட்டில் கிடைக்கும் உணவுகள் மற்றும் கிழங்கு வகைகள் மற்றும் உள்ளூர் மூலிகைகள் போன்ற பயிர்கள் பழங்குடி மற்றும் கிராமப்புற சமூகங்களின் ஊட்டச்சத்திற்கும், உணவு

உத்திரவாதத்திற்கும் சிறந்த ஆதாரமாக விளங்கிய அனைத்தும் தற்போது அழிந்து வருகின்றன. விவசாயிகள் தற்போது மகசூலை அதிகரிக்கும் மேம்படுத்தப்பட்ட ரக விதைகளை அதிகமாக பயிரிட்டு வருகின்றனர். இது விவசாயிகள் வெளி நிறுவனங்களை தங்களின் விதைகளுக்காக அதிகம் நம்பியிருக்கும் சூழலுக்கு இட்டுச் செல்கிறது. மேலும், அதிகளவு இரசாயன உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக் கொல்லிகளின் பயன்பாடு, இடுபொருட்களின் செலவினங்களில் செங்குத்தாக உயர்ந்து, சுற்றுச்சூழல் சீர்கேடும் மற்றும் ஒரினச் சாகுபடி அதிகரித்து உயிரினப் பன்மயத்தை பாதித்தது.

நன்துர்பார் மாவட்டம், மகாராஷ்டிராவில் பழங்குடியினர் மிகவும் அதிகம் உள்ள மாவட்டமாகும். குறிப்பாக சட்டபூ குன்றுப் பகுதியில் உள்ள தாத்தான்

மற்றும் அக்ககுலா வட்டங்களில் பெரும்பாலான மக்கள் பழங்குடியினர் மற்றும் மலைப்பிரதேசத்தில் வசிப்பவர்கள். இந்த வட்டத்தில் பில் மற்றும் பவரா என்ற இரண்டும் முக்கியமான பழங்குடியினர் இருக்கின்றனர். பெரும்பாலான பழங்குடியின சமூகங்கள் சிறு மற்றும் குறு நிலப்பரப்புகளை கொண்டிருக்கும் ஏழ்மையான வேளாண் மக்களாவர். இருப்பினும் வேளாண்மையில் உற்பத்தி குறைவாக கிடைப்பதன் காரணமாக, இந்த பழங்குடியின சமூகத்தினர் தங்களின் வாழ்வுக்கு தொடர்ந்து காடுகளையே நம்பியுள்ளனர். நன்தூர்பார் மாவட்டம் குறிப்பாக பாரம்பரிய பயிர் சாகுபடியான சோளம், மக்காச் சோளம், சிறுதானியங்கள், பயறுவகைகள் மற்றும் உண்ணக்கூடிய காட்டு பயிர் வகைகளைக் குறிப்பாக பெயர் போன மாவட்டமாகும். இருப்பினும், காலப்போக்கில் இந்தப்பகுதியின் உயிரினப்பன்மயம் விரைவாக அழிந்து கொண்டிருக்கிறது.

உணவு பாதுகாப்பு, வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பு மற்றும் சிறு விவசாயிகளுக்கு வேளாண்மையில் உள்ள அச்சுறுத்தல்களை குறைப்பதில் உயிரினப் பன்மயத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து "பெயர்" என்கிற அரசு சாரா நிறுவனம், சமூகங்கள் தலைமையேற்று நடத்தும் விதமாக பழங்குடியினரின் உணவு பழக்கங்களை புதுப்பித்து பாதுகாத்து மேலாண்மை செய்யும் பணிகளை நன்தூர்பார் மாவட்டத்தில் உள்ள தாட்கோன் மற்றும் அக்கல்குவா

வட்டத்தில் 14 மிகவும் பின்தங்கிய கிராமங்களில் துவக்கியது. இந்த முயற்சியானது பயிர்களின் பல்வகைமைகளையும் அது தொடர்பாக அறிவை ஆவணப்படுத்துவதையும், பங்கேற்பு முறையில் விதை உற்பத்தி மற்றும் உள்ளூர் அளவில் பாரம்பரிய ரகங்களை உள்ளூர் சமூகங்களின் துடிப்பான பங்கேற்போடு மேம்படுத்துவதையும், பாதுகாப்பதையும் நோக்கமாக கொண்டிருந்தது.

பாரம்பரிய ரகங்களை ஆவணப்படுத்துவது

கிராம அளவில் உள்ள வயதான ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் மற்றும் முக்கியமான நபர்களிடம் கூட்டங்கள் நடத்தி ஆரம்பக்கட்ட தகவல்கள் பெறப்பட்டது. பின் கிராம அளவில் சேகரிக்கப்பட்டு பதிவு செய்யப்பட்ட தகவல்கள் சரியானவையா

பாரம்பரிய ரகங்கள்

கடினத்தன்மையாகவும், வறட்சியை தாங்கும் திறன் கொண்டவையாக இருப்பதையும், பூச்சி மற்றும் நோய் தாக்குதல்களை எதிர்கொள்ளும் திறன் பெற்றிருப்பதை சமூகங்கள் கண்டறிய முடிந்தது.

அட்டவணை 1: விதை பாதுகாப்பு குழு தொகுத்த பயிர்களின் விதைகள் குறித்த விபரங்கள்

பயிரின் பெயர்	ரகங்களின் எண்ணிக்கை	ரகங்களின் முக்கியத்துவம்
கேழ்வரகு	1	தானியங்களின் பெரிதான அளவு, இனிப்புச் சுவை, சாயாத தன்மை, நிறைய தூர்கள், வறட்சியை தாங்கி வளரக்கூடியவை
திணை	3	பொட்டல் நிலத்தில்/சரிவான நிலங்களில் எளிதில் வளரக்கூடியது, சாறு உறிஞ்சும் பூச்சிகளுக்கு எதிர்ப்புத்தன்மை கொண்டது, அதிக நாட்கள் சேமித்து வைக்கும் தரம் உடையது, ஊட்டச்சத்து மிக்கது.
குதிரைவாலி	6	பொட்டல் நிலத்தில்/சரிவான நிலங்களில் எளிதில் வளரக்கூடியது, சாறு உறிஞ்சும் பூச்சிகளுக்கு எதிர்ப்புத்தன்மை கொண்டது, அதிக நாட்கள் சேமித்து வைக்கும் தரம் உடையது, ஊட்டச்சத்து மிக்கது.
மக்காச்சோளம்	23	வறட்சியை தாங்கக்கூடியது, சாயாத தன்மை உடையது, இனிப்பு சுவை கொண்டது, துரு நோய்க்கு தாக்குபிடிக்கக் கூடியது, நல்ல தரமான தீவனத்திற்கு உகந்தது.
சோளம்	21	அனைத்து பாரம்பரிய ரகங்களும் கருப்பு ஸ்மட் நோய்க்கு எதிர்ப்புத் தன்மை கொண்டது, இனிப்புச் சுவை கொண்டது, வறட்சியை தாங்கி வளரக்கூடியது, எளிதில் அடித்து எடுக்கக்கூடியது, தீவனம் மிகவும் இனிப்புத் தன்மை கொண்டது.
தட்டைப்பயிறு	6	நல்ல இனிப்புச் சுவை கொண்டது, வறட்சியை தாங்கி வளரக் கூடியது, நீண்ட நாட்களுக்கு வைத்திருக்க முடியும், சாறு உறிஞ்சும் பூச்சிகளினால் சிறிதளவே பாதிப்படையும்.
அவரை	12	நீண்ட ஓடு உடையது தானியத்தின் அளவு பெரிதாக இருக்கும், இனிப்புச் சுவை கொண்டது, சாறு உறிஞ்சும் பூச்சிகளினால் குறைந்த அளவே பாதிக்கப்படும் தன்மை கொண்டது.
உண்ணக்கூடிய காட்டு தாவர வகைகள்	63	அதிக மருத்துவக் குணம் கொண்டது, சில ஆண்டுத் தாவர வகையை சார்ந்தது, எளிதில் சாகுபடி செய்யக்கூடியது, நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியும், வறட்சியை தாங்கும் தன்மையும் கொண்டது.
மொத்தம்	135	

என்பதை உறுதிப்படுத்தவும், மேலும் கூடுதல் தகவல்களை பெறுவதற்கும் தொடர்ச்சியாக குழுக் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு தகவல்கள் திரட்டப்பட்டன. பணியாளர்களும், பழங்குடி சமூகத்தில் நடைபெறும் பாரம்பரிய திருவிழாக்கள் போன்றவற்றில் துடிப்போடு பங்கெடுத்து அவர்களின் செயல்பாடுகளை புரிந்து கொள்ளவதிலும், அவர்களின் விதைகள் மற்றும் கலாச்சாரத்தை பற்றிய மேலும் கூடுதல் தகவல்களை சேகரிப்பதிலும் ஈடுபட்டனர். பாரம்பரிய உணவுப் பயிர்களை பாதுகாப்பதில் ஆர்வமுடைய குடும்பங்கள் பட்டியிலிடப்பட்டன.

இந்த கூட்டங்களில், பணியாளர்கள் தற்போதும் சிறிய அளவிலான நிலங்களில் பாரம்பரிய பயிர் ரகங்களை சாகுபடி செய்யும் வேளாண் குடும்பங்களையும் அடையாளம் கண்டனர். பெய்ப் நிறுவனம் இந்த விவசாயிகளின் பங்கேற்போடு கிராம அளவில் விதை விழாக்களை நடத்தியது. கிட்டத்தட்ட 19 கிராம அளவிலான விதைக் கண்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டு அங்கு பாரம்பரிய பல்வேறு பயிர் வகைகளான சிறுதானியங்கள், சோளம், மக்காச் சோளம் மற்றும் உண்ணக்கூடிய பல்வேறு தாவர இனங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன.

விதை பாதுகாப்பதில் ஏற்கனவே அனுபவம் மற்றும் பரிட்சயம் கொண்ட 5 விவசாயிகள் தேர்வு செய்யப்பட்டு அவர்கள் விதை பாதுகாப்பு குழுவாக உருவாக்கப்பட்டனர். இந்த குழுவானது மேலும் அந்த கிராமத்தில் உள்ள அனைத்து பாரம்பரிய ரகங்களை சேகரிப்பதில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர்.

ஒரு விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆரம்பக் கட்டத்தில் 12 வகையான பாரம்பரிய சோளமும், 9 வகையான மக்காச் சோளமும் சேரிக்கப்பட்டன. அதன் பின் அனைத்து பயிர்களிலும் பாரம்பரிய ரகங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. மொத்தத்தில் 258 பாரம்பரிய ரகங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன.

அட்டவணை 1 ல் உள்ளவற்றில் எத்தனை வகையான பாரம்பரிய ரகங்கள், எவ்வளவு பரப்பளவில் பயரிட்டப்படுகின்றன என்பதும், அவற்றின் குணாதியங்களும் தொகுத்து அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

உள்நிலை பாதுகாப்பு

உள் நிலை பாதுகாப்பின்போது பாரம்பரிய ரகங்கள் குறித்து தொகுக்கப்பட்ட தகவல்கள்

பாரம்பரிய ரகங்கள் பங்கேற்பு முறையில் மீட்டெடுக்கப்பட்டு, சேமிக்கப்பட்டு மறுஉற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

அட்டவணை 2: விதை பெருக்கத்திற்காக தேர்வு செய்யப்பட்ட மக்காச்சோளம் மற்றும் சோள வகைகளின் விபரங்கள்

பயிர்	உள்ளூர் பெயர்	முக்கிய குணாதிசியங்கள்
மக்காச்சோளம்	குக்கட் முகை	90-95 நாட்களில் முன்னமே முதிர்ச்சி அடைவது, வறட்சியை தாக்குப்பிடிக்கக்கூடியது, துரு நோய்க்கு எதிர்ப்பு சக்தி கொண்டது. அதிக இனிப்புத் தன்மை இருப்பதால், குறிப்பாக லட்டு செய்வதற்கு உகந்தது.
மக்காச்சோளம்	கேஹரி முகை (சிகப்பு வண்ண மக்காச் சோளம்)	95-100 நாட்கள் இடைப்பட்ட தாமத முதிர்ச்சி, சாறு உறிஞ்சும் பூச்சிகளுக்கு எதிர்ப்பு சக்தி கொண்டது, சாயாதது, வறட்சியை தாங்கி வளரக்கூடியது.
மக்காச்சோளம்	பிவலா லால் மகை மற்றும் பிவலா லாகன் மக்கி	நீளமான காய்கள், பளபளப்பான மஞ்சள் வண்ண விதை, தாவரத்தின் உயரம் 215 செ.மீ. வரை வளரும், வறட்சியை தாங்கி வளரக்கூடியது.
மக்காச்சோளம்	பிவலா மகா	நீளமான காய்கள் உமி இல்லாதது, துரு நோய்க்கு எதிர்ப்பு சக்தி கொண்டது, பாக்கரி மற்றும் லயா போன்றவை செய்வதற்கு உகந்தது.
சோளம்	சிகனி லால் ஜூவர் (செயில் கனிஸ்) மற்றும் சிகனி ஜூவர் (காட் கனிஸ்)	கருப்பு சாம்பல் நோய்க்கு எதிர்ப்புத் தன்மை கொண்டது, வறட்சியை தாங்கி வளரக்கூடியது, அப்பளம் செய்வதற்கு உகந்தது.
சோளம்	லாகன் மணி ஜூவர் மற்றும் மோதி மணி ஜூவர்	105-115 நாட்கள் வரை தாமதமாக முதிர்ச்சி அடைவது, கருப்பு சாம்பல் நோய்க்கு எதிர்ப்புத் தன்மை கொண்டது, வறட்சியை தாங்கி வளரக்கூடியது, சாயாத தன்மை கொண்டு, எளிதில் அடித்து எடுக்கக்கூடியது, நல்ல தரமான தீவனமாக பயன்படுத்தக்கூடியது.
சோளம்	மோதி சபெட் ஜூவர்	220-240 செ.மீ உயரம் வரை வளரக்கூடிய தாவரம், அறுவடையின் போது தாவரம் பச்சை நிறமாக இருக்கும். ஆகவே இது தானியத்திற்கும் மற்றும் தீவனத்திற்கும் நன்றாக இருக்கும். மிகவும் மிருதுவாக, இனிப்புச் சுவை கொண்ட பெரிய தானியங்கள் உடையது. பாக்கரி மற்றும் லயா போன்றவை செய்வதற்கு உகந்தது.

மதிப்பீடு செய்வதற்காக காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. சமூகங்களோடு ஒவ்வொரு பாரம்பரிய ரகங்கள் குறித்து விவாதித்தப்பின் சோளம், மக்காச் சோளம் என ஒவ்வொன்றிலும் 5 மிகச் சிறந்த பாரம்பரிய ரகங்கள் உள் நிலை பாதுகாப்பிற்காக தேர்வு செய்யப்பட்டன. (அட்டவணை 2) உள் நிலை பாதுகாப்பு திடல்களாக செயல்பட்ட விவசாயிகளின் நிலங்கள். பாரம்பரிய ரகங்களை பயிரிடுவதற்காக 10 உள் நிலை பாதுகாப்பு பகுதிகள் அடையாளம் காணப்பட்டன.

பாதுகாப்பு பணிகளில் பங்கேற்ற சமூகங்கள், பாரம்பரிய ரகங்களின் உடல் செய்திறனின் அடிப்படையில் அவற்றின் ரகங்கள் தேர்விலும் துடிப்புடன் கலந்து கொண்டனர். விதை பாதுகாப்பு குழுக்களின் உறுப்பினர்கள், அறிவுசூர்மை கொண்ட விவசாயிகள் மற்றும் பெய் பணியாளர்கள் உள் நிலை பாதுகாப்பு பகுதிகள் அமைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் அவற்றின் வளர்ச்சி மற்றும் அறுவடை நிலைகளில் தொடர்ந்து சென்று பார்த்து ஆலோசனைகளை வழங்கினர். அறிவியல் பூர்வமான முறைகளில் உறுப்பினர்கள் தூய வரிசை தேர்வு முறைகளை தேர்வு செய்வதில் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர். மேலும், விவசாயிகள் தங்களின் வழக்கமான முறைகளில் தூய வரிசை தேர்வுகளை செய்தனர். சில குறிப்பிட்ட குணாதிசியங்களான தானியங்களின்

அளவு, தானியத்தின் நிறம், செடியின் உயரம், சாயும் தன்மைக்கான பாதிப்புகள், பூச்சி மற்றும் நோய் எதிர்ப்பு தன்மை, வறட்சியை தாங்கும் திறன், பூங்கதிர்களின் அமைப்பு போன்றவற்றின் அடிப்படையில் உறுப்பினர்கள் பாரம்பரிய ரகங்களை தேர்வு செய்தனர். வெளிப்புற குணாதிசியங்களின் அடிப்படையில் ரகங்கள் இந்திய வேளாண் ஆராய்ச்சி கழகத்தின் டி.யு.எஸ் வழிகாட்டுதல்களின் அடிப்படையில் பணியாளர்கள் அறிவியல் பூர்வமான தகவல்களை சேகரித்தனர். அவ்வகையில் சோளத்தில் 21 வகையான பாரம்பரிய ரகங்களும், 18 வகையான மக்காச்சோள ரகங்களும் தேர்வு செய்து முடிக்கப்பட்டன.

விதை பாதுகாப்பு குழு

பல்வேறு கிராமங்களில் தேர்வு செய்யப்பட்ட விதை பாதுகாவலர்கள் விதை பாதுகாப்பு குழுவின் உறுப்பினர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். அவர்கள் திட்டமிட்ட வேலைகளை களத்தில் நடைமுறைப்படுத்துவதில் துடிப்புடன் பங்கெடுத்து முக்கியமான பங்கை செலுத்தினர். குழு தனது மாதாந்திர கூட்டத்தை களத்திலே நடத்தியது. திட்டமானது களத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு உள் நிலை பகுதிகளுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது. குழுவானது விதைகளை சேமித்து வைப்பதற்கும், மற்ற விவசாயிகளிடத்தில் பரிமாற்றம் செய்வதற்கும் பொறுப்பை கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு குழுவும்

தனது பிரதிநிதியாக ஒருவரை "யஹமோகி மதா விதை பாதுகாப்பு குழு" எனப்படும் வட்டார அளவிலான குழுவின்கு நியமித்தது. இந்த வட்டார அளவிலான குழுவானது 10 உறுப்பினர்களை கொண்டிருக்கும். 70 பெண் விவசாயிகளை விதை பாதுகாப்பாளர்களாக உள்ளடக்கிய இந்த விதை பாதுகாப்பு குழுவில் பல்வேறு காய்கறி பயிர்களின் விதைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மூன்று கிராம அளவிலான விதை வங்கிகள் உருவாக்கப்பட்டு, அவைகள் விவசாயிகளினால் மேலாண்மை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. விதை பாதுகாப்பு குழுவினர், ஆர்வமுடைய விவசாயிகளுக்கு விதைகளை கொடுத்து பரிமாற்றிக் கொள்கின்றனர். விதை வங்கியில் இருந்து விதைகளை பெறும் விவசாயி தான் வாங்கிய அளவில் இரண்டு பங்கை திருப்பி செலுத்த வேண்டும். அண்மையில் விதை பாதுகாப்பு குழு 10 விண்ணப்பங்களை (5 சோளம் மற்றும் 5 மக்காச் சோளம் - பாரம்பரிய ரகங்களை) டெல்லியில் உள்ள தாவர வகைகள் பாதுகாப்பு மற்றும் விவசாயிகளின் உரிமைகளுக்கான ஆணையத்திடம் சமர்ப்பித்துள்ளது.

தாக்கம்

பயிர் பல்வகைமையை பாதுகாப்பதில், பாரம்பரிய அறிவையும் இணைத்து செய்யப்பட்ட இந்த முயற்சி நிறைய சாதகமான விளைவுகளை தந்தது.

தங்கள் சமூகத்திடம் புதைந்து உள்ள அறிவையும், நல்ல தரமுள்ள, சுவைமிக்க, வாசனை கொண்ட, நீண்ட நாட்களுக்கு வைத்துக் கொள்ளும் தரமிக்க, மற்றும் அதிகளவு ஊட்டச்சத்து மிக்க பாரம்பரிய ரகங்களை பாதுகாப்பதில் அவர்கள் மற்றவர்களோடு போட்டி போட முடியும் என்பதை உணர்ந்து கொள்வதற்கும் இந்த முயற்சி உதவியது. மேலும் பாரம்பரிய ரகங்கள் கடினத்தன்மையாகவும், வறட்சியை தாங்கும் திறன் கொண்டவையாக இருப்பதையும், பூச்சி மற்றும் நோய் தாக்குதல்களை எதிர்கொள்ளும் திறன் பெற்றிருப்பதை அவர்கள் கண்டறிய முடிந்தது. விதைகள் முளைப்புத் திறன் அதிகமாக இருக்கும்

வேளையில், சாகுபடி செலவும் குறைவாக உள்ளது. பாரம்பரிய ரகங்களின் சிறப்புகளை பார்த்த பிறகு, விவசாயிகள் அதிகளவு பாரம்பரிய ரகங்களை சாகுபடி செய்வதற்கு ஆரம்பித்துள்ளனர். பாரம்பரிய ரகங்கள் பயிரிடப்படும் பரப்பளவு அதிகரித்துள்ளது. 2016-17 ஆம் ஆண்டு கரீப் பருவத்தில் 120 விதை காப்பு விவசாயிகள் 120 ஏக்கர் பரப்பளவு நிலத்தில் சோளம் மற்றும் மக்காச் சோளத்தை பயிரிட்டனர். இதற்கு முன்பு அவர்கள் 8ல் ஒரு பங்கு நிலத்தில் மட்டுமே பயிரிட்டு வந்தனர். தற்போது அதிகளவு எண்ணிக்கையிலான விவசாயிகள் பாரம்பரிய ரகங்களை சாகுபடி செய்வதில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர்.

விதை உற்பத்தியில் ஒரு பிடிப்பு வந்தவுடன், விவசாயிகள் தற்போது விதைகளை பெருமளவு பெறுவதற்கான சூழலும், வெளி ஆதாரங்களை நம்பியிருக்கும் நிலையும் குறைந்துள்ளது. அடுத்த கரீப் பருவத்திற்கு 550 கிலோ சோளமும், 500 கிலோ மக்காச் சோள விதைகளும் சாகுபடிக்கு தயாராக உள்ளது. மேலும், விதைக்காக அவர்கள் செய்யும் செலவினங்கள் பெருமளவில் குறைந்துள்ளது.

இந்த ஒட்டு மொத்த பங்கேற்புடன் கூடிய பாரம்பரிய ரகங்களை புதுப்பித்தல், பாதுகாத்தல் மற்றும் பரவலாக்கல் முயற்சி இந்த பழங்குடியின மக்கள் வாழும் விவசாயிகள் உணவு இறையாண்மையை மீட்டெடுப்பதற்கு உதவியுள்ளது. தற்போது விவசாயிகள் உள்ளூர் விதைகள் மற்றும் அவர்கள் விரும்பும் விதைகளை பெறுவதற்குமான அறிவினை பெற்றுள்ளனர்.

Sudhir M Wagle

BAIF MITTRA Bhavan,
Opp Niwas Homes,
Behind Bodhale Nagar,
Nashik-Pune road, Nashik -11
E-mail: mittransk@gmail.com

மூலம்: லீசா இந்தியா, மார்ச் 2017, வால்யூம் 19, இதழ் 1

LEISA INDIA Language Editions

Kannada, Telugu, Tamil, Oriya, Hindi, Marathi, Punjabi

உணவு இறையாண்மைக்கான எதிர்ப்பு சக்தி கொண்ட விதைகள்

உணவு இறையாண்மைக்கான இந்திய கூட்டமைப்பு

உணவு இறையாண்மை என்பது சமூகங்கள் அடக்குமுறை மற்றும் சமத்துவமின்மை போன்றவற்றில் இருந்து விடுபட்டு அனைவருக்குமான சமமான உலகை உருவாக்குவதாகும். நமது சொந்த தன்னாட்சி உணவு மற்றும் வேளாண் முறைகளை வரையறுப்பதன் வழியாகவும், அதன் மூலம் பெருநிறுவனங்கள் உணவு மற்றும் வர்த்தக ஆட்சியை எதிர்ப்பதற்கும், ஒழிப்பதற்கும், நமது வீடுகளிலும், சமூகத்திலும் நமது உணவுக்கான உரிமையை பெறுவதற்கான ஒரே வழியாகும். அப்படியாக எதிர்க்கவும், வலியுறுத்துவதற்கான சிலவற்றுள் உணவு இறையாண்மைக்கான இந்திய கூட்டமைப்பும் ஒன்றாகும்.

உணவுக்கான அர்த்தம் வெவ்வேறு மக்களுக்கு வெவ்வேறு பொருட்களாகும். இன்று நாம் வெகு விரைவாக நமது உணவு, உணவு முறைகள் மற்றும் உணவு கலாச்சாரத்தின் மீது நமக்கு இருக்கும் கட்டுப்பாட்டை இழந்து வருகிறோம். நாம் என்ன உண்ண வேண்டும், அந்த உணவு எப்படி வளர்க்கப்பட வேண்டும், பகிர்ந்து கொள்ளப்பட வேண்டும், எப்படி பேக் செய்யப்பட வேண்டும், சந்தைப்படுத்தப்பட வேண்டும், எப்படி பரிமாறப்பட வேண்டும் போன்ற உணவைச் சுற்றி உள்ள நமது முடிவுகள், அரசாங்களின் வழிகாட்டுதல்களினால் ஒரு சில பெருநிறுவனங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பசுமை மற்றும் வெண்மை புரட்சிகள் தான் நமது உணவு முறைகளில் தொழில்மயமாக்கப்பட்டதன் முதல் படிகளாகும், அதன் பின் 1990-களில் கொண்டு வரப்பட்ட பொருளாதார தாராளமயமாக்கள் தொழில் முறை முதலாளித்துவ முறைகளை விரிவுபடுத்தும் வழிகளை ஒருங்கிணைத்தது. வேளாண் வணிகம் மற்றும் உணவு சாம்ராஜ்யங்கள் நமது உணவு உற்பத்தி, நுகர்வு மற்றும் பகிர்வை வேகமான கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து உலகின் பார்வையில் மற்றும் வாழ்க்கையிலும் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஒரு காலத்தில் தற்சார்பு மற்றும் சுதந்திரமாக இருந்த சிறு விவசாயிகள் தற்போது பெருநிறுவனங்களின் பொருட்களான உரங்கள், பூச்சிக் கொல்லிகள், மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட விதைகள் உட்பட இயந்திர தொழிற்நுட்பங்களை நுகர்பவர்களாக மாறி விட்டனர். பெருநிறுவனங்களில் அடிமைகளாய், அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் குறைவான கூலிகள் தொழிற்சாலைகளுக்கான உணவுகள் தயாரிக்கவும், கடன்களின் சுழற்சியில் சிக்க வைத்து அவர்களின் உழைப்பை சுரண்டுவதாகவும் இருந்து வருகிறது. எனவே, ஒரு காலத்தில் பல்வகைப்பட்ட வேளாண் உயிர்சூழலோடு அமைக்கப்பட்ட உணவு பயிர்கள் விளைந்த நிலங்களில் தற்போது சந்தைக்கு தேவைப்படும் ஒரினச் சாகுபடி பயிர்களான நெல், தொழிற்சாலைகள் மற்றும் கால்நடைகளுக்கும், கோழிகளுக்கு தீவனமான பயன்படும் சோளம், காப்பி, முந்திரி மற்றும் ரப்பர் தோட்டங்களாகவும், வெங்காயம், தக்காளி, மிளகாய், கரும்பு மற்றும்

இதர ஒரின காய்கறி மற்றும் பழங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படும் நிலங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. இவைகள் சந்தையில் உள்ள உணவு சங்கிலியை தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ள அதே பெரு நிறுவனங்களிடம் மட்டுமே விற்கும் வகையில் வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த தொழிற்சாலை உணவு உற்பத்தி முறையானது, சமூகத்தில் ஏற்கனவே நிலவி வரும், கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள சமத்துவமின்மையை மேலும் அதிகப்படுத்தவும், மற்றும் இந்த புவியின் நடைமுறையில் உள்ள இயற்கை முறைகளில் உள்ளவைகளை மேலும் ஆழப்படுத்தி செல்கிறது. இது இயற்கையின் மீது நமது கலாச்சார மற்றும் ஆன்மீக தொடர்புகள் அறுபடுவதை மேலும் தீவிரப்படுத்தும். நமது வாழ்வின் வழிமுறைகளில் முடிவுகள் எடுப்பதற்கான நாம் நமது விதைகள், கலப்பினங்கள், நிலம், நீர், காற்று, அறிவு, ஆரோக்கியம் மற்றும் நமது இறையாண்மை போன்றவற்றை இழந்து வருகிறோம்.

இந்த அழிவுகளுக்கு மத்தியில், எதிர்ப்பின் விதைகள் தொடர்கின்றது. ஆதிவாசிகள், தலித்துகள், விவசாயிகள், கால்நடை மேய்ப்பவர்கள், மீனவர்கள் மற்றும் இணை உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுக்குள் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தி அவர்களின் வள ஆதாரங்கள், உணவு மற்றும் வாழ்க்கைக்கான வழி மீது அவர்களுக்கு உள்ள கட்டுப்பாட்டை பாதுகாக்க ஒன்றுபடுகின்றனர். அப்படியாக எதிர்க்கவும், வலியுறுத்துவதற்கான சிலவற்றுள் உணவு இறையாண்மைக்கான இந்திய கூட்டமைப்பும் ஒன்றாகும். இந்த கூட்டமைப்பானது உணவு இறையாண்மை குறித்து பொது பார்வை மற்றும் உணவு உரிமை மற்றும் அன்னை பூமியின் மீதான உரிமையை பாதுகாக்கவும், ஒருமைப்பாட்டை கட்டிக்காக்கவும் மற்றும் அவர்களின் எதிர்கால மக்களுக்காகவும் 2013 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. உணவு இறையாண்மை என்பது சமூகங்கள் அடக்குமுறை மற்றும் சமத்துவமின்மை போன்றவற்றில் இருந்து விடுபட்ட அனைவருக்குமான சமமான உலகை உருவாக்குவதாகும். நமது சொந்த தன்னாட்சி உணவு மற்றும் வேளாண் முறைகளை வரையறுப்பதன் வழியாகவும், அதன் மூலம் பெருநிறுவனங்கள் உணவு மற்றும் வர்த்தக ஆட்சியை எதிர்ப்பதற்கும் மற்றும்

ஒழிப்பதற்கும், நமது வீடுகளிலும், சமூகத்திலும் நமது உணவுக்கான உரிமையை பெறுவதற்கான ஒரே வழியாகும்.

உணவு இறையாண்மைக்கான நமது செயல்முறைகள்

சமூகத்தின் செயல்பாடு - பிரதிபலிப்பு - செயல்பாடு இப்படியான நடைமுறைகள் உணவு இறையாண்மையை தடுக்கும் காரணிகளை அடையாளம் காணவும் மற்றும் அதனை பகுப்பாய்வு செய்வதும், அதன்படி உணவு இறையாண்மைக்கான கூட்டு உருமாற்று செயல்பாடுகளை பரிணமிக்கச் செய்வது இந்த இயக்கத்தின் முக்கியமான செயல்பாடாகும். சமூகத்தின் உணவு இறையாண்மைக்கான திட்டமானது, அரசியல் செயல்பாட்டின் சிக்கலான வெளிப்பாட்டினால் உருவானது. ஆதிவாசி சமூகங்கள் மத்தியிலான வாழ்க்கை சுழற்சி மற்றும் சிறு விவசாயிகள் மற்றும் கால்நடை மேய்ப்பாளர்களின் வேளாண் சுழற்சி, அத்துடன் கூடிய சமூகங்களின் பாரம்பரிய அறிவு இந்த திட்டத்திற்கான கட்டமைப்பை கொடுத்தது. திட்டத்தில் வள ஆதாரங்களான நிலம், நீர், காடுகள், எல்லைகள், உயிரினப் பன்மயம், விதைகள், கலப்பினங்கள் மற்றும் அறிவு போன்றவற்றை ஜனநாயக முறையில் ஆள்வது, மண்ணில் உயிரினங்களை வளர்த்தெடுப்பது, ஆரோக்கியமான, பன்மய மற்றும் கலாச்சார உணவு மற்றும் வேளாண் சூழலை பகிர்ந்து கொள்வது மற்றும் விதை மற்றும் கால்நடை இனங்களின் இறையாண்மையை உள்நூர் விதைகளை மற்றும் கால்நடை இனங்களை பாதுகாத்து மற்றும் பரிமாறிக் கொள்வதன் வழியாக உறுதிப்படுத்துவது, வேளாண் பணிகளை, அறிவை, பொருட்களை பகிர்ந்து கொள்வது, உள்நூர் உணவு சந்தைகளை பலப்படுத்தி அதன் மூலம் உற்பத்தியாளர்களையும், நுகர்வோர்களையும் இணைப்பது போன்றவை உணவுப் பயிர்களை புதுப்பிக்கவும், பெருக்கவும் இட்டுச் செல்கிறது. இந்த கூட்டமைப்பானது, அதன் உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக அந்த பகுதியில் மறைந்து போன விதைகளை மீட்டெடுக்கவும், அந்தப் பகுதியையும் தாண்டி விதைகளை பகிர்ந்து கொள்ளவும், பரிமாறிக் கொள்ளவும் உதவுகிறது. உணவு இறையாண்மையின் மையக் கருத்தாக உள்ளது சமூக நீதியாகும். எனவே சாதி, வகுப்பு, பாலின பாகுபாடு போன்ற அநீதியான கட்டமைப்புகளை உடைத்தெறிவதும் இந்த இயக்கத்தின் முக்கிய அம்சங்களாகும்.

சமூகத்தில் தலைமுறைகளுக்கு இடையிலான, முதியவர்கள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கும் இடையிலான அறிவு கற்றலும், பகிர்தலும் ஒரு முக்கியமான அணுகுமுறையாகும். சமூகத்தில் உள்ள முதியவர்களிடம், குறிப்பாக பெண்களிடம் இளைஞர்கள் கற்றுக்கொள்ளும் விதமாக அவர்கள் பல்வகையான கிழங்குகள், மூலிகைகள், பழங்கள் மற்றும் விதைகளை சேகரிக்கும்போது அவர்களோடு இளைஞர்கள் இணைந்து, அவற்றை எப்படி சேகரிப்பது, சேமிப்பது, பதப்படுத்துவது, விதைகளை சேமிப்பது, சமூக விதை வங்கிகளை எப்படி உருவாக்குவது மற்றும்

உள்நூர் வேளாண் கருவிகளை எப்படி வடிவமைப்பது போன்றவற்றை கற்றுக் கொள்கின்றனர். உள்நூர் திருவிழாக்கள், பாடல்கள், நடனங்கள், தெரு நாடகங்கள், சமூக அளவில் ஒன்றாக இணைந்து சமைப்பது மற்றும் மற்ற கலாச்சார செயல்பாடுகளின் மூலமாக உணவு பன்மயத்தை கொண்டாடுவது, அவற்றை அவர்களின் வாழ்க்கை சுழற்சியோடும், வேளாண் பருவ கால அட்டவணைகளோடு தொடர்பு படுத்தி பார்ப்பதும், அவர்களின் செயல்பாடுகளை மேம்படுத்தும். பிரச்சாரங்கள், பயணங்கள், உணவு இறையாண்மைக்கான கருத்தரங்கங்கள், சில குறிப்பிட்ட கேள்விகள், சமூக அளவிலான செயல் ஆராய்ச்சிகள், அனுபவ பகிர்வுகள் மற்றும் பிரச்சனைகளை ஊடகங்கள் மற்றும் புகழ்பெற்ற கல்வி பத்திரிகைகள் மற்றும் வேறு சில அணுகுமுறைகள் வாயிலாக பகிர்ந்து கொண்டு ஒருமைப்பாட்டை வளர்ப்பதும், உணவு இறையாண்மைக்கான கூட்டுச் செயல்பாடுகளும் நடத்தப்படுகின்றன.

இந்த கூட்டமைப்பின் உறுப்பினர்கள் தங்களின் உணவு இறையாண்மைக்கான தொலைநோக்கு பார்வையை உறுதிப்படுத்துவதற்காக பல்வேறு கூட்டு அணுகுமுறைகளை உருவாக்கியுள்ளனர்.

ஆந்திரப் பிரதேசம் மற்றும் தெலுங்கானாவின் ஆதிவாசி பகுதிகளில், ஆதிவாசி சமூகத்தினர் பாரம்பரிய கிராம கவுன்சில்கள் மூலம் கூட்டு குரலாக - ஆதிவாசி ஐக்கிய வேதிகா - என்ற வகையில் அவர்களிடம் இருந்து வனஉரிமைச் சட்டம் 2006 மற்றும் பி.இ.எஸ் ஏ 1996 போன்றவற்றின் கீழ் பறிக்கப்பட்ட அவர்கள் சமூகத்தின் வாழ்வுரிமை மற்றும் நில உரிமை மற்றும் எல்லைகள் உரிமை போன்றவற்றை உறுதிப்படுத்துவதற்காக ஒன்று கூடுகின்றனர். ஆதிவாசிகளின் பகுதிகளில் தொழிற்சாலை முறையிலான உணவு உற்பத்தி நடைபெற்று பெரும் அழிவுக்கான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. உதாரணத்திற்கு, மெகப்பூப் நகரில் சென்சு ஆதிவாசி சமூகங்கள் அரசின் மானியத்திட்டங்களினால் ஈர்க்கப்பட்டு, மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட பி.டி பருத்திக்கு மாறியுள்ளனர். உணவுப் பயிர்கள் குறைந்தது, மண் வளம் குறைந்தது மற்றும் புனிதமாக கருதப்பட்ட தேனீக்கள் பூச்சிக் கொல்லிகளின் பயன்பாட்டால் பெருமளவு குறைந்துள்ளது. நல்லதொரு விவாதங்கள் மற்றும் பிரதிபலிப்புகளின் விளைவாக, சமூகங்கள் தங்களின் பருவகால உணவு சுழற்சியை, தாவரங்களை, உயிரினங்களை, உயிரினப் பன்மயத்தை உணவு தொடர்பான திருவிழாக்களை ஆவணப்படுத்தியுள்ளனர். இந்த சுழற்சியானது அவர்கள் தங்களின் காடுகளோடு உள்ள உறவை உறுதிப்படுத்துவதற்கான மிகவும் பயனளிக்கக்கூடிய காட்சி முறையாக உள்ளது. மற்றும் இது பருவ நிலை மாற்றங்களின் தாக்கங்கள் பற்றிய விவரங்களை தொடர்ந்து கண்காணிக்கும் வழிமுறையாகவும், அது குறித்து விவாதித்து அதற்கான செயல் அணுகுமுறைகளை திட்டமிடவும் உதவுகிறது. இந்த நடைமுறைகள் பருத்தி பயிரிடும் விவசாயிகளை கவர்வதோடு, மீண்டும் உணவு பயிர்களை வேளாண் உயிர்ச்சூழல் முறைக்கு திருப்பி அழைத்துவரவும் உதவுகிறது. இது இயற்கையில் நடைபெறும் மகரந்த

சமூகங்கள் தங்களின் பருவகால உணவு சுழற்சியை திட்டமிடுகின்றனர்.

சுழற்சிகளை மீண்டும் உருவாக்கி தேனீக்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தியுள்ளது.

ஆந்திரப்பிரதேசத்தின் சித்தூர் மாவட்டத்தில் உள்ள தலித் மகிளா சங்கம், அவர்களின் சமூகத்தை சார்ந்த நில உரிமைக்கான போராட்டத்தில் முன்னின்று நடத்துகிறது. அவர்களின் போராட்டத்தில், நிலம் அவர்களின் கையில் கிடைத்தப்பின் அதில் வேளாண் உயிர்ச்சூழல் முறைகளை, சமூகங்களின் அறிவு, ஞானம் மற்றும் மண் நல உருவாக்கத்திற்கான மற்றும் உணவு பன்மயத்தை மீண்டும் உருவாக்கும் செயல்பாடுகளை உள்ளடக்க வேண்டும் என்பதாகும். இந்த நடைமுறைகள் பெண்கள் கூட்டாக பாலின பாகுபாடு, வன்முறை மற்றும் பாகுபாடு போன்றவற்றை எதிர்த்து போராடுவதற்கான சக்தியை பலப்படுத்தியுள்ளது. இன்று, பெண்கள் தங்களின் பொருட்களை விற்பதற்காக சொந்தமாக உள்ளூர் சந்தையை உருவாக்கியுள்ளனர்.

டெக்கானி கோரிலா மிகலா பெம்பாகடருலா சங்கம் தெலுங்கானாவில் உள்ள ஆடு மேய்பவர்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு கருப்பு பருத்தி, டெக்கானி ஆட்டினத்தை பாதுகாக்கும் வேலைகளை நடத்தி வருகிறது. இந்த ஆடு, அங்குள்ள மக்களுக்கு கறி, உரம் மற்றும் பருத்தி இவற்றிற்கு மிகவும் ஆதாரமாகும். இந்த பருத்தியானது கொங்காடி எனப்படும் பாரம்பரிய போர்வையை நெய்வதற்கு பயன்படுகின்றது. 90-களின் மத்தியில் அரசின் கொள்கைகள் பலமான மற்றும் விரைவாக வளரும் நெல்லூர் கலப்பின (கடலோர ஆந்திரப்பிரதேசம்) வகையில் இருந்து தயாரிக்கப்படும் உல் அல்லாத வற்றை டெக்கானி மந்தையில் அறிமுகப்படுத்தியதன் விளைவாக உல் அல்லாத கலப்பு மந்தைகள் தோன்றின. சங்கமானது டெக்கானி ஆட்டினத்தை மீட்டெடுக்கும் முயற்சியிலும் அதன் வாயிலாக நெல்லூர் ஆட்டினத்திற்கு மாற்றாக கொண்டுவருவதிலும் கவனத்தை செலுத்தியது. காட்டில் கால்நடைகளை மேய்ப்பதற்கான உரிமையை நிலைநாட்டுவதும், அக்கேசியா மரங்கள் விழுவதை தடுப்பதும், பொது மேய்ச்சல் நிலங்களை நிலைநாட்டுவதும், அதனோடு கால்நடைகளை ஆரோக்கியத்தை பாதுகாக்கும் பொறுப்பை

தனியார்மயமாக்குவதை தடுக்கும் வகையில் அரசின் கொள்கைகளில் அழுத்தங்கள் ஏற்படுத்தவதும், உணவு இறையாண்மையை உறுதிப்படுத்தும் அவர்களின் முக்கிய பணியாக இருந்தது. சுத்தமான டெக்கானி ஆட்டினம் கிடைக்கப் பெற்றது, கொண்காடியை கண்காட்சிகள் வழியாக உள்ளூர் சந்தைகளில் விற்பதற்கும், அதிகம் கிடைத்த விலையானது உற்பத்தி செலவில் குறைத்து கொடுப்பதற்குமான உத்வேகத்தையும் அளித்தது.

2011 ஆம் ஆண்டு ஆந்திர பிரதேசத்தில் உள்ள ஸ்ரீ கோபி ரைத்து சங்கம் தங்களின் சொந்த பால் சந்தையை ஒருங்கிணைத்தன் விளைவாக பெருவணிக நிறுவனங்கள் நடத்தும் பால் பொருள் விற்பனை ஆதிக்கத்தை எதிர்க்க முடிவு செய்தது. 6 லிட்டர் பால் ஒரு நாளைக்கு என்ற நிலையில் இருந்து இன்று அவர்கள் 600 லிட்டர் பால் ஒரு நாளைக்கு 5 கிராமங்களில் உள்ள 80 விவசாயிகளிடம் இருந்து சேகரித்து, உள்ளூரில் உள்ள பள்ளி மற்றும் மதனபள்ளி என்ற அருகாமையில் உள்ள 150 வாடிக்கையாளர்களுக்கு கொடுக்கின்றனர். சங்க உறுப்பினர்களும், நுகர்வோர்களும் கூட்டாக பாலின் விலையை முடிவு செய்கின்றனர். விவசாயிகளும் பல்வகையான உணவு பயிர்களான: சிறுதானியங்கள், பயறு வகைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள் மற்றும் காய்கறிகளை பயிரிடுகின்றனர். வீட்டு உபயோகத்திற்கு பின், அவர்கள் சிறுதானியங்களை பதப்படுத்தி, உபரியானவற்றை கிராமப்புற மருத்துவமனைக்கு அருகில் ஒரு கடை அமைத்து விற்கின்றனர். அண்மையில் உள்ளூரில் உள்ள கடைக்காரர் வழியாக அவர்களின் சிறுதானியங்களை விற்க ஆரம்பித்துள்ளனர். அவரும் சங்கத்துடன் ஒரு ஆண்டிற்கும் மேல் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைக்குப் பின் தனது கடையில் சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக கொண்ட உணவுப் பொருட்களை தனது உணவுப்பட்டியலில் சேர்த்துள்ளார். இது சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் உள்ள உள்ளூர் மக்களுக்கு ஆரோக்கியமான உணவை சாப்பிடுவதற்கும் அதன் வாயிலாக உள்ளூர் உற்பத்திக்கு ஆதரவு கொடுக்கும் வகையில் புதிய தளத்தை உருவாக்கியுள்ளது.

கால்நடைகள் இந்த குடும்பங்களின் வேளாண்மையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

எப்.எஸ். ஏ முதலாளித்துவ பொருளாதார முறையில் ஒரே மாதிரியான சரக்குகளை கொண்ட சந்தையில் விற்கும் கருத்தை தள்ளுபடி செய்தது. உள்ளூர் சந்தைகளே முன்னேறி செல்வதற்கான பாதையாகவும், உற்பத்தி என்பது மக்களின் கட்டுப்பாட்டிலும், பொருட்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வதும் தான் இந்த சவால்களை எதிர்கொள்ளும் சிறந்த வழியாகவும் மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை பாதுகாப்பதற்குமான ஒரு உறுதியான வழி. இதில் வழிகாட்டும் தத்துவம் என்னவென்றால் நாம் விளைவிப்பதையே நாம் உண்ணுவது, உபரியானவற்றை விற்பது மற்றும் வறட்சியான காலங்களில் சமாளிக்க சேமிப்பு முறைகளை புதுப்பிப்பதாகும். முக்கியமாக நாம் உள்ளூர் சந்தைகளை பேச்சுவார்த்தைகளின் வாயிலாக நுகர்வோரையும் பங்கேற்கவும் போராடவும் செய்து, வாழ்வாதாரத்தை பாதுகாப்பதுதான்.

சுதந்திரமாக விடப்பட்ட சமூக அளவிலான செயல்பாட்டு ஆராய்ச்சிகள் எங்களின் நடைமுறையில் மற்றுமொரு முக்கியமான உபகரணம். அது கூட்டமைப்பில் பணிக்குழுக்களை அமைத்து அதன் வழியாக பிரச்சனைகளை வடிவமைத்து புரிந்து கொண்டு, சமூக அளவில் விவாதங்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியது. உள்ளூர், மாநில மற்றும் தேசிய அளவில் புதுமையான செயல்பாடுகள் பெருமளவு மக்களை விவாதத்திற்கு உட்படுத்தி நீதிக்கான நிலையான கூட்டுப் பிரச்சாரமாக கொண்டு செல்லப்பட்டது. மாட்டிறைச்சிக்கு தடை, மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட பயிர்கள் மற்றும் ஆதிவாசிகளுக்கான நிலங்கள் ஒதுக்குவது போன்ற பால் பெருக்க துறையில் இன்னும் சில பிரச்சாரங்கள் பிரச்சனைகளை உட்படுத்தி மேற்கொண்டுள்ளன.

இயக்கத்தை கட்டமைத்தல்

உணவு இறையாண்மை குறித்த விவாதங்களை கிராமப்புற மற்றும் நகர்புற பின்னணியில் பள்ளிகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் உள்ள சிறுவர்கள் மற்றும் இளைஞர்களை சென்றடையும் வண்ணம் எடுத்துச் செல்வது இந்த இயக்கத்தின் எதிர்காலத்திற்கு மிகவும் முக்கியமான பணியாகும். இது தொடர்பான விவாதங்கள் பள்ளிகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களிலும், தெலுங்கானாவில் உள்ள இயக்கத்தின் குடலி கற்றல் மையத்திலும் அமைந்துள்ளது. அவர்கள் கூட்டு எதிர்காலம் குறித்த சிந்தனை மற்றும் தூண்டல் கேள்விகள் எழுப்ப பல்வேறு வழிமுறைகளில் நடைபெறுகிறது. அவற்றில் வேளாண் உயிர்ச்சூழல் விவசாயிகளை சந்திப்பது, அவர்களின் களங்களை சென்று பார்ப்பது, அவர்கள் நிலங்களில் விளைவிக்கப்பட்ட உணவுகளை உண்பது, அந்த பகுதியின் உயிரினப் பன்மயத்தை வரைந்து ஆவணப்படுத்துவது, மக்களுக்கும், சுற்றுச்சூழலுக்கும், கலாச்சாரத்திற்கும், உணவிற்கும் உள்ள தொடர்புகளை புரிந்து கொள்வது, உணவு இறையாண்மைக்கு தடையாக உள்ள அமைப்புகளை அறிந்து கொள்வதும், அவற்றை கேள்விக்குள்ளாக்குவதும், மண்ணோடு வேலை செய்வதை கற்றுக் கொள்வதும், அவர்களின் எண்ணங்களை பல்வேறு புதிய வழிகளில் கலை, பாட்டு மற்றும் தெரு நாடகங்கள் உள்ளடக்கி வெளிப்படுத்துவது. இந்த அனுபவங்களை அவர்களின் பள்ளிகள் மற்றும் சமூக சூழலுக்கு ஏற்றவாறு மாற்றிக் கொடுப்பது (உதாரணத்திற்கு: பள்ளிகளிலும், வீட்டிலும் வேளாண் உயிர்ச்சூழல் முறையில் காய்கறிகள் வளர்ப்பது) குழந்தைகள் மற்றும் அவர்களின் பெற்றோருக்கு மிகவும் சக்திவாய்ந்த நடைமுறையாகவும், அவர்களின் சொந்த உணவு முறைகள் மற்றும் நுகர்வு முறைகள் மீது அவர்கள் கட்டுப்பாடு செலுத்தும் முக்கியமான செயல்பாடாகும்.

சுதந்திரமான மற்றும் தனித்துவிடப்பட்ட தலைமுறைகளுக்கிடையேயான மற்றும் கலாச்சாரக்களுக்கு இடையேயான புகழ்மிக்க கல்வி நடைமுறைகள், உணவு இறையாண்மையை ஒருங்கிணைப்பதற்கான கட்டுமான கற்கள். இந்த உறுதிப்பாட்டின் வானவில் வழியாக நாம் உணவு மற்றும் வேளாண் பேரரசுகளின் பிடியில் இருந்து கடந்து, விலகி சென்று, நமது தன்னாட்சியை உறுதிப்படுத்தவும், நமது பல்வகையான உணவு கலாச்சாரத்தின் மீது நமக்கு உள்ள உரிமைகளை பாதுகாக்கவும், ஒருவருக்கு ஒருவர் மற்றும் அன்னை பூமியோடு நல்லிணக்கத்தோடு, சமத்துமான எதிர்காலத்தை நோக்கி செல்வோம்.

The Food Sovereignty Alliance

A-21 Sainikpuri, Secunderabad-500094

Telangana, India

www.foodsovereigntyalliance.wordpress.com

மூலம்: லீசா இந்தியா, மார்ச் 2017, வால்யூம் 19, இதழ் 1